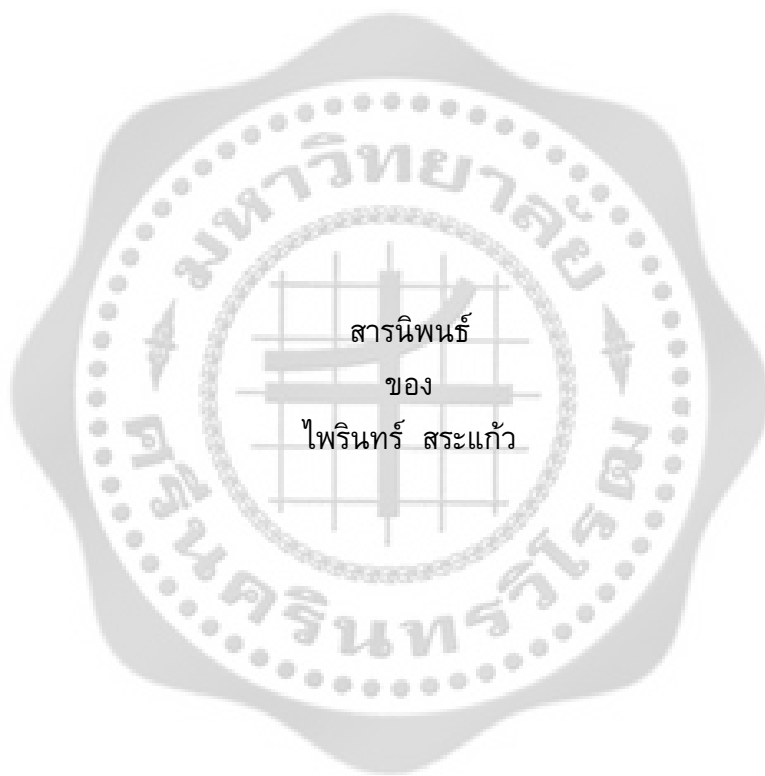
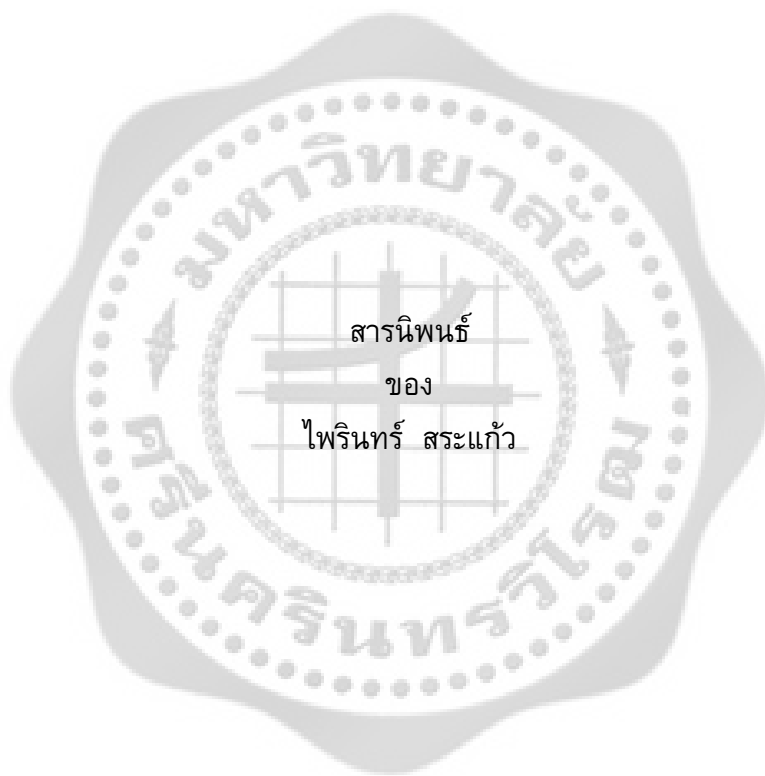

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
เมษายน 2556

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

เมษายน 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
เมษายน 2556

ไพรินทร์ สระแก้ว. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา: อ.สิฏฐากร ชูทรัพย์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1-2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้สถิติวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่โดยวิธีความแตกต่างมีนัยสำคัญน้อยสุด และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน สำหรับการวิเคราะห์ของข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สาขาการบัญชีมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่าง 2.51-3.50 อาชีพของผู้ปกครองรับจ้าง และเรียนรอบปกติ

2. แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ด้านแรงจูงใจภายใน และภายนอกอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

- 3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ไม่แตกต่างกัน

- 3.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ไม่แตกต่างกัน

- 3.3 นักศึกษาที่มี สาขาวิชาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

- 3.4 นักศึกษาที่มี รอบการเรียนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

- 3.5 นักศึกษาที่มีอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.6 ปัจจัยด้านวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

FACTORS AFFECTING ON FUTHER EDUCATION MOTIVATION OF THE DIPROMA
STUDENTS AT PHETKASEM MANAGEMENT TECHNOLOGICAL COLLAGE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Education in Business Education
at Srinakharinwirot University

April 2013

Pairin Sakaew. (2013). *Factors, which s affecting to the motivation of students to study at the high vocational of Petchkasem management Technological collage*. Theses M.Ed. (business studies).Bangkok: Graduate Study. Srinakharinwirot University.
Advisors: Mr.Sitthakorn Choosub

This research aims to investigate the factors of affect the motivation of students to study the Diploma at Phetkasem Management Technological College. The sample is 400 1st and 2nd years of high vocational students of Phetkasem management technological collage who was studying at the 1st term of academic year 2011. Questionnaire as a tool for data collection and statistical analysis were percentage, summary, standard deviation. Test values. One-way analysis of variance. Analysis using different pairs of least significant difference. And correlation analysis using correlation statistics such as Pearson's simple. For statistical analysis of data using SPSS.

The results showed that:-

1. Many of respondents were female. Accounting professional with educational achievement between 2.51 to 3.50, Parents were workers. Monday to Friday studied.

2. An Intrinsic motivation and external motivation for further studying of a high vocational students of Phetkasem Management Technological College were moderate levels.

3. Results of the test showed that:

- 3.1 Students in the different sex there was a motivation to study at the high vocational of Phetkasem Management Technological College and there was not statistically significant.

- 3.2 Students with different academic achievement there was a motivation to study at high vocational of Phetkasem Management Technological College and there was not statistically significant.

- 3.3 Students who had different major there was the motivation to study at high vocational of Phetkasem Management Technological College and there was 0.01 statistically significant.

- 3.4 For the different classes there was a motivation to study at high vocational of Phetkasem Management Technological College and there was 0.01 statistically significant.

3.5 Students with parents who had different occupations there was a motivation to study at high vocational of Phetkasem Management Technological College and there was not statistically significant.

3.6 School factors, correlated with the motivation to study high vocational. Thesis showed statistical significance at the .01, if considering all the aspects that were related

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก อาจารย์สิฏฐฎากร ชูทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาธุรกิจศึกษาด้วยความเคารพอย่างสูง ที่คอยให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดมา รวมถึงอาจารย์ทุกๆ ท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชามอบความรู้อันเป็นทุนชีวิตให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ ในการเก็บข้อมูลจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบพระคุณผู้เสียสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทุกท่าน และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาธุรกิจศึกษา รวมถึงเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่เอื้อเฟื้อและต้อนรับด้วยอัธยาศัยที่ดีตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ เช่น คุณมานิตย์ คุณจรรย์วรรณ คุณกนกวรรณ คุณปริญดา คุณศุภาวรรณ ตลอดจนเพื่อนนิสิตศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา รุ่นที่ 12 และเพื่อนๆ ทุกคนสำหรับความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และญาติมิตรของผู้วิจัย สำหรับโอกาสทางการศึกษาที่ดี และขอบคุณพี่ๆ น้องๆ ทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ ฉบับนี้ ให้แก่บิดา มารดาญาติมิตร ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งปวง อันเป็นพื้นฐานทางการศึกษาซึ่งเกิดผลแห่งความสำเร็จในการเรียบเรียงสารนิพนธ์ในครั้งนี้

ไพรินทร์ สระแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมุติฐานของการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ	8
ความสำคัญของแรงจูงใจ	11
ประเภทของแรงจูงใจ	12
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ	16
ทฤษฎีแรงจูงใจ	18
คุณภาพของโรงเรียน	22
สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	26
ค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
ประวัติโรงเรียนนิตยาการจัดการเพชรเกษม	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	67
ความสำคัญของการวิจัย	67
ขอบเขตของการวิจัย	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	67
สมมติฐานในการวิจัย	68
วิธีการดำเนินการวิจัย	68
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
อภิปรายผลการวิจัย	72
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	76
ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป	77
บรรณานุกรม	78
ภาคผนวก	81
ภาคผนวก ก	82
ภาคผนวก ข	85
ภาคผนวก ค	87
ภาคผนวก ง	91
ภาคผนวก จ	94
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	100

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1-2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2554	40
2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	49
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการ เพชรเกษมโดยรวมและรายด้าน	50
4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมใน ด้านแรงจูงใจภายในโดยรวมและรายข้อ	51
5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมใน ด้านแรงจูงใจภายนอกโดยรวมและรายข้อ	51
6 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน	52
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนก ตามสาขาวิชา	54
8 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามสาขา โดยรวมและรายด้าน	55
9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ด้านแรงจูงใจจำแนกตามสาขาวิชาโดยรวมเป็นรายคู่	56
10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการ เพชรเกษมด้านแรงจูงใจภายในจำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ด้านแรงจูงใจภายนอกจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่	58
12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	59
13 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยรวมและรายด้าน	60
14 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครองโดยรวมและรายด้าน	61
15 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครองโดยรวมและรายด้าน	62
16 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนก ตามรอบโดยรวมและรายด้าน	63
17 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณภาพของวิทยาลัยที่มีผลต่อ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ	64
18 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยที่มีผลต่อ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ	64
19 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุนของ วิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ	65
20 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความประพฤติของนักศึกษา ปัจจุบันที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ	66

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มี จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับ การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: 5)

ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางการเรียนในระดับสูงได้ก็คือนักเรียนจะต้องมีแรงจูงใจในการเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปและแรงจูงใจในการเรียนจะเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้บุคคลก้าวหน้าในด้านการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไปแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่ง และเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมต่าง ๆ กันและยังทำให้เกิดความพร้อมที่จะทำให้บุคคลเต็มอกเต็มใจที่จะเรียนและเป็นแรงผลักดันให้บุคคลมีสถานะที่สูงขึ้น มีความรับผิดชอบ มีความต้องการความสำเร็จสูง โดยเฉพาะความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need of achievement) เป็นแรงขับเพื่อที่จะทำให้งานที่จะทำประสบผลสำเร็จที่สุด เป็นแรงขับเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ หรือเป็นแรงจูงใจกระทำให้มีคุณค่า มีประสิทธิภาพกว่า และประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (จำรูญ เทียมธรรม. 2546: 3)

การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แต่ละคนอาจมีเหตุผลและแรงจูงใจที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากความต้องการของผู้เรียน ต้องการมีความรู้และประสบการณ์เพิ่ม เพื่อนำไปพัฒนางานให้เจริญก้าวหน้า ต้องการเรียนสำเร็จได้รับใบประกาศเป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาเพื่อนำไปประกอบการแสวงหาความก้าวหน้าและความมั่นคงในชีวิตในการทำงาน และความต้องการของครอบครัวเพื่อความมีเกียรติยศชื่อเสียง ต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณค่าทางสังคม และความก้าวหน้าทางด้านการเรียนและการทำงานในอนาคต ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้วิเคราะห์เหตุจูงใจในการศึกษาต่อและแสดงข้อคิดเห็นว่า แรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันตามวัย ฐานะ โอกาส และปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้าน (ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526: 32-35) ส่วนหนึ่งมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่ง

มาจากค่านิยมในปรัชญา (พจน์ สะเพียรชัย. 2526: 8) รวมทั้งด้านอาชีพและความรู้เพื่อจะได้ทำงานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น (ปฐม นิคมานนท์. 2528: 321)

วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมจัดตั้งเป็นวิทยาลัยประเภทอาชีวศึกษา ในสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกระทรวงศึกษาธิการ (กรมอาชีวศึกษา) โดยวิทยาลัยได้วิเคราะห์หลักสูตรแล้ว เห็นว่าหลักสูตรมีลักษณะยืดหยุ่น และมีการพัฒนาหลักสูตร และมาตรฐานรายวิชาในการจัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และความต้องการของผู้เรียน ได้รับความร่วมมือกับสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งในปีการศึกษา 2550 ได้รับความร่วมมือจากสถานประกอบการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยเทคนิคที่หลากหลายกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างเต็มศักยภาพ สอนโดยเน้นการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกสถานศึกษา ทำให้เกิดการระดมทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้จัดทำแผนการสอนสมรรถนะ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรมเข้าในเนื้อหา จัดบรรยากาศในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดแหล่งเรียนรู้ และศูนย์วิทยบริการภายในอย่างเพียงพอ จัดบริเวณพักผ่อน และจัดบริการอาหารให้นักเรียน นักศึกษาอย่างถูกสุขลักษณะ และเพียงพอ

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา วิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมเนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจเป็นตัวชี้ที่สำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาค้นคว้าดังกล่าวยังไม่มีเอกสารหลักฐานยืนยัน จากผลการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้นำไปเป็นข้อมูลการวางแผนการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมด้านการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับนโยบายของกรมอาชีวศึกษาและตรงกับความต้องการของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษา ในครั้งนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาปัจจัย ด้านลักษณะของบุคคลที่มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา รอบการเรียนและอาชีพผู้ปกครอง
2. ศึกษาปัจจัย ด้านวิทยาลัย ที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นประโยชน์ ต่อผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและจัดบริการด้านต่างๆ ในกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาในระดับ ปวส. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น รวมถึงการดำเนินงานด้านการศึกษาให้สอดคล้องกับสิ่งที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยนี้ คือการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยทำการศึกษาจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1-2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำนวน 1,371 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1-2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Yamane (Taro Yamane: 1967,886-887) กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ $\pm 5\%$ ได้กลุ่มตัวอย่าง 316 คน ผู้วิจัยขอกำหนดเป็น 400 คน และทำการเลือกตามสะดวก (Convenience sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ(Independent variables) ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

- 1.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1.2.1 ต่ำกว่า 2.50
 - 1.1.2.2 ระหว่าง 2.51 - 3.50
 - 1.1.2.3 ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป
- 1.1.3 สาขาวิชา
 - 1.1.3.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 1.1.3.2 สาขาวิชาการบัญชี
 - 1.1.3.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 - 1.1.3.4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
 - 1.1.3.5 สาขาวิชาการตลาด
 - 1.1.3.6 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว
- 1.1.4 รอบการเรียน
 - 1.4.1.1 รอบปกติ (จันทร์-ศุกร์ เวลา 8.00 – 14.00 น.)
 - 1.4.1.2 รอบพิเศษ (นอกเหนือจากวันและเวลาของรอบปกติ)
- 1.1.5 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 1.1.5.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 1.1.5.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
 - 1.1.5.3 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - 1.1.5.4 เกษตรกร
 - 1.1.5.5 รับจ้าง
- 1.2 ปัจจัยด้านวิทยาลัย ได้แก่
 - 1.2.1 คุณภาพของวิทยาลัย
 - 1.2.2 สิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย
 - 1.2.3 ค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน
 - 1.2.4 ความประพฤตินักศึกษาปัจจุบัน

2. ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งรอบปกติ (เรียนในวันราชการจันทร์-ศุกร์) และรอบพิเศษ (เรียนรอบค่ำและวันอาทิตย์)วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมประจำภาคเรียนที่1/2554

2. วิทยาลัย หมายถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมตั้งอยู่ที่เลขที่ 3/22 หมู่ที่ 4 ซอยเพชรเกษม 81 ถนนเพชรเกษม แขวงหนองแขม เขตหนองแขม

3. แรงจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง แรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ที่มีเป้าหมายในการศึกษาต่อได้แก่การแสดงออกถึงความสนใจ ตั้งใจ กระตือรือร้น มุ่งมั่น มานะพากเพียรไม่ย่อท้อ ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ เพื่อให้ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อต้องการเพิ่มพูนความรู้ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่หน้าที่การงาน และเพื่อยกระดับทางสังคมในวันข้างหน้า ตามความต้องการที่ตั้งไว้

3.1 แรงจูงใจภายใน หมายถึง สิ่งผลักดันจากภายในตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิด ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก่อนข้างถาวร

3.2 แรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมอาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศชื่อเสียง คำชม การรับบริการ หรือยกย่อง แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวร แสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะกรณีที่ต้องการสิ่งตอบแทนเท่านั้น

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งประกอบด้วย 1 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รอบการเรียน และอาชีพผู้ปกครอง มีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 เพศ หมายถึง เพศหญิงและเพศชาย

4.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้อันของนักศึกษา ซึ่งวัดได้จากคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ภาคเรียนแรกที่เข้ามาเรียนจนถึงปัจจุบัน

4.1.3 สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม เปิดสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งประกอบด้วย 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว

4.1.4 รอบการเรียน หมายถึง รอบปกติ (จันทร์-ศุกร์ เวลา 8.00 – 14.00 น.) และ รอบพิเศษ (อังคาร พุธ พฤหัสบดี เวลา 18.00 -20.40 น. และ วันอาทิตย์ เวลา 08.00 -18.40 น.)

4.1.5 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของบิดามารดา หรืออาชีพของผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษา แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ

4.1.5.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4.1.5.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน

4.1.5.3 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว

4.1.5.4 เกษตรกร

4.1.5.5 รับจ้าง

5. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หมายถึง สิ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้แก่ปัจจัยด้านวิทยาลัยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ปัจจัยด้านวิทยาลัย ได้แก่ คุณภาพของวิทยาลัย สิ่งแวดล้อมของวิทยาลัย ค่าเล่าเรียน แหล่งเงินทุนและความประพฤติของนักศึกษาปัจจุบัน มีรายละเอียดดังนี้

5.1.1 คุณภาพของวิทยาลัย หมายถึง ชื่อเสียงของวิทยาลัย ชื่อเสียงของครูผู้สอน ศิษย์เก่า คุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการติดตามงาน

5.2.2 สิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย หมายถึง ขนาดพื้นที่ ที่เหมาะสมกับจำนวนของผู้เรียน และความทันสมัยของอาคารเรียน ความสวยงาม ความร่มรื่น ความพร้อม ความทันสมัยของอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ

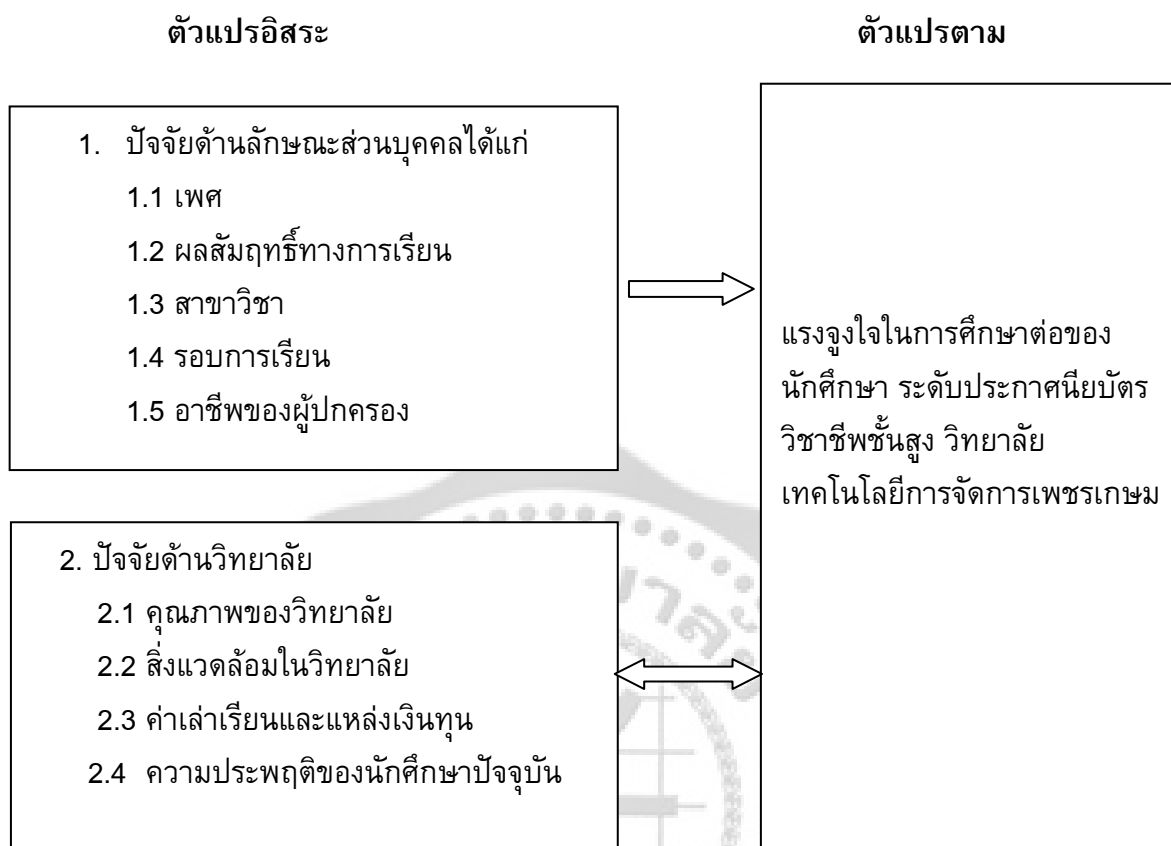
5.2.3 ค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนต้องจ่ายในแต่ละภาคเรียน และทุนการศึกษาที่ทางวิทยาลัยจัดหาให้

5.2.4 ความประพฤติของนักศึกษาปัจจุบัน หมายถึง พฤติกรรมที่ดี ได้รับรางวัลในการแข่งขันทักษะด้านต่าง ๆ ไม่มีการทะเลาะวิวาททั้งในสถาบัน และต่างสถาบัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม มีกรอบแนวคิดดังนี้

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มี เพศต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มี สาขาวิชาต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มี รอบการเรียนต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มี อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
6. ปัจจัยด้านวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ หัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ประเภทของแรงจูงใจ
4. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
5. ทฤษฎีแรงจูงใจ
6. คุณภาพของโรงเรียน
7. สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
8. ค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน
9. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. ประวัติโรงเรียนนิตยาการจัดการเพชรเกษม

1. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการผลักดัน กระตุ้น ดึงดูดให้บุคคลสำเร็จ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตามแรงจูงใจได้มีนักวิชาการทางการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายไว้ ต่างกันดังนี้

กู๊ด (Good. 1973: 375) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจหมายถึงกระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำการกิจกรรมอย่างมีระบบ

บีช (Beach. 1970: 379) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึงความเต็มใจที่จะใช้พลังให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือให้ได้รับรางวัล เป็นสิ่งสำคัญในการกระทำของมนุษย์และเป็นสิ่งยั่วยุคนให้ไปถึงวัตถุประสงค์ที่มีสัมฤทธิ์เกี่ยวกับรางวัลที่ได้รับ

การริกสัน (Garrison. 1997: 208) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจว่าเป็นแรงขับภายในซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมออกในระยะแรกเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และแสดงพฤติกรรมต่อไปเรื่อย ๆ เมื่อประสบผลสำเร็จ

ชูลเลอร์ (Schuler. 1998: 228) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นกระบวนการของพลังงานที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมในตัวบุคคล เพื่อจะให้ประสบความสำเร็จตามความต้องการและคุณค่าของตัวบุคคลนั้น

พลันเก็ตต์ (Plunkett. 1997: 391) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า คือผลของ การมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความต้องการภายในและอิทธิพลภายนอกของบุคคล ซึ่งทำให้ตัวบุคคลนั้นแสดง พฤติกรรมออกมา

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962: 314) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึงปัจจัยหรือ องค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ

คิตต์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533: 102 ; อ้างอิงจาก Kidd. 1973) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาลาตินว่า “Movere” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “to move” มีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ”

โลเวล (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 ; อ้างอิงจาก Lovell. 1980) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็น กระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อสนองตอบความต้องการบาง ประการให้บรรลุผลสำเร็จได้ สำหรับในประเทศไทยแล้ว ได้มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจในแง่มุม มองต่าง ๆ ดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528: 227) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจว่า หมายถึงการกระตุ้นหรือ ก่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้โดยอาศัยสิ่งเร้าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. แรงจูงใจได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทักษะคติ ลักษณะนิสัย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ เกิดขึ้นภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มีอยู่ในร่างกาย ซึ่งเป็นตัวในการกำหนดทิศทางของ พฤติกรรมกล่าวโดยสรุปได้ว่าแรงจูงใจหมายถึงสิ่งที่โน้มน้าวจิตใจ สิ่งเร้า แรงผลักดันหรือแรงกระตุ้น ให้บุคคลแสดง พฤติกรรมและตัดสินใจกระทำสิ่งที่ตนปรารถนาและสนใจ

กันตยา เพิ่มผล (2541: 46) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจในแง่ของผู้บริหารว่า เป็นวิธีการที่ ผู้บริหารใช้เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ผู้บริหาร หรือที่องค์กรพึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

ชม ภูมิภาค (2516: 54) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นในบุคคลเพื่อควบคุม พฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าประสงค์

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522: 39) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจว่า เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ อินทรีย์เกิดพลังที่มีทิศทางซึ่งหมายถึงการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีทิศทาง เพื่อนำไปสู่ จุดมุ่งหมายอันใดอันหนึ่ง

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528: 53) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการ ความจำเป็น แรงขับ หรือแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล แรงจูงใจจะถูกนำมุ่งหน้าไปสู่เป้าหมายซึ่งอาจเป็น ลักษณะของจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกก็ได้

เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2529: 20) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง แรงกระตุ้นเป็นภาวะภายในอันหนึ่งที่เป็นพลัง สิ่งกระตุ้น สิ่งนำ การกระทำของมนุษย์ ไปในทิศทางที่ ทำให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ

ธงชัย สันติวงษ์ (2535: 111) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจว่า หมายถึงความกระตือรือร้น ในการทำงานนั่นเอง ผู้บริหารส่วนมากมักจะมีความเข้าใจถึงความสามารถของบุคคลว่าทำอะไร ได้บ้าง แต่การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะทำงานเป็นผลสำเร็จออกมาได้ หรืออย่างน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับ การจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ

ปฐม นิคมานนท์ (2524: 27) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสภาวะหรือสภาพของอารมณ์ของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และมุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ประสาท อิศรปริดา (2522: 15) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึงภาวะที่ อินทรีย์ถูกกระตุ้น ให้แสดงพฤติกรรม เป็นพฤติกรรมที่มีแนวทางอันแน่นอน มีทิศทางและมี ความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ไม่ขาดตอนเพื่อจะมุ่งสู่เป้าประสงค์ (Goal) ที่ตนปรารถนา

วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสุณีย์ ชีรดากร (2522: 65) แรงจูงใจหมายถึงสภาพการณ์ ที่กระตุ้นให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมตามความต้องการหรือตามจุดหมายปลายทางที่ได้วางไว้ สมบูรณ์ พรรณภาพ และชัยโรจน์ ชัยอินคำ (2518: 409) ได้สรุปความหมายของ แรงจูงใจว่า คือ สภาวะใด ๆ ที่เป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาโดยพฤติกรรมนั้นๆ จะมีส่วนสัมพันธ์ โดยตรงกับสภาวะที่ทำให้เกิดแรงจูงใจนั้น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529: 112) ได้สรุปความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง สิ่งจูงใจที่ ทำให้เกิดการใช้พลังงานที่มีอยู่ในตัวบุคคล กระทำกิจกรรมเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมาย หรือแรงจูงใจเป็นสิ่งที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่ตนเองต้องการ

สำอานค์ งามวิชา (2529: 94-95) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจว่า บุคคลทุกคนมีความ ต้องการ (Need) มากมายหลายอย่างบางอย่างก็เป็นความต้องการทางร่างกาย เช่น อาหาร น้ำ ความปลอดภัย ไปรงสบายกาย บางอย่างก็เป็นความต้องการทางจิตใจ เช่น การเป็นที่ยอมรับ ความเด่น มีหน้ามีตา การมีสิทธิ์มีเสียง หรือได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความต้องการใดที่ยังอยู่ ในระดับอ่อนหรือไม่รุนแรง ก็ยังไม่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา แต่ถ้าเมื่อใดอยู่ใน ระดับที่รุนแรงแล้วก็จะกลายเป็น แรงจูงใจ (Motive) ที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้ เมื่อ ความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความรู้สึกตึงเครียดของบุคคลก็จะผ่อนคลายลง

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2524: 39) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือ มักจะ ชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2530: 50) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึงการกระทำทุก วิธีทางที่จะให้พนักงานหรือผู้ปฏิบัติงานเกิดพฤติกรรมในทางที่ต้องการ แรงจูงใจจึงเป็นเสมือนแรง ขับภายใน (Internal Drive) ที่จะทำให้ตัวบุคคลเกิดพฤติกรรมการทำงานในทางที่ถูกต้องและเป็นไป ตามที่องค์การคาดหวังไว้ดังนั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของแรงจูงใจก็คือการสร้าง ให้เกิดความต้องการ (Needs) ขึ้นก่อน เมื่อคนเกิดความต้องการแล้วก็จะเกิดแรงขับ (Drives) หรือความอยากที่จะกระทำ ขึ้น จนผลสุดท้ายก็จะเกิดการกระทำหรือพฤติกรรม(Behavior) ตามเป้าหมายที่ต้องการ

อารี พันธมณี (2538: 179) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่าหมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตาม que กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา จากความหมายแรงจูงใจดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่าแรงจูงใจ เป็นแรงที่จะกระตุ้นให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เกิดความพร้อม ความพอใจ ที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายและตอบสนองความต้องการของตน

2. ความสำคัญของแรงจูงใจ

สุโท เจริญสุข (2531: 17) กล่าวถึงแรงจูงใจไว้ดังนี้

1. เป็นตัวการที่ก่อให้เกิดพลังงานในการแสดงพฤติกรรม
2. เป็นสิ่งเร้า สิ่งกระตุ้น ให้อินทรีย์ไม่อยู่นิ่ง
3. เป็นสิ่งซึ่งต้องได้รับการเสริมแรงเสมอ

อารี พันธมณี (2546: 182) กล่าวว่า การเรียนรู้ใดๆก็ตาม ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกรักอยากรู้ อยากเรียน มีความเต็มใจ และพร้อมที่จะเรียนแล้ว แสดงว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

พระธรรมปิฎก (2546: 96) กล่าวไว้ว่า เมื่อคนเราจะทำกิจกรรมหรือพฤติกรรม ใดๆอย่างใดอย่างหนึ่งก็ต้องมีแรงจูงใจ เข้ามามีส่วนร่วมด้วย ถ้าแรงจูงใจผิดก็ทำให้เดินทางผิด ถ้าแรงจูงใจถูก ก็เดินหน้าไปในการพัฒนา

สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (ทรงวุฒิ วัฒนเขจร. 2533: 13 ; อ้างอิงจากสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติ. ม.ป.ป.) ได้แบ่งเหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าเรียนดังนี้

1. เหตุผลจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยผู้ใหญ่ตอนต้น หรือคนหนุ่มสาวมาเข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้นประกอบอาชีพได้ดีขึ้นได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. เพื่อพัฒนาตนเอง (Self-development) เหตุผลข้อนี้มีความชัดเจนน้อย กว่าข้อแรก เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ หรือสนใจวิชาการแขนงหนึ่งแขนงใด โดยเฉพาะเรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตนเอง โดยเฉพาะหมู่บ้านที่ไม่ได้ทำงานนอกรบ้าน ต้องการเพิ่มพูนความรู้ในตัวเอง และเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว มักใช้เวลาว่างในช่วง กลางวันเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ เช่น เรียนทำอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า เรียนภาษา ศิลปะแขนง ต่าง ๆ เป็นต้น

3. เหตุผลจูงใจทางสังคม (Social Motives) นับว่าเป็นเหตุผลสำคัญอีกอย่าง หนึ่ง เหตุผล 3 ข้อแรก ก็เนื่องจากแรงผลักดันทางสังคมแฝงอยู่ด้วย นอกจากนี้ก็เข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลัง ขจัดความเหงา บางรายบอกว่าหวังว่าจะพบ ชายในฝัน บางคนเข้าเรียนตามพรรคพวก เพราะเพื่อนชวน หรือเพราะว่าเวลาว่างในช่วงนั้นพอดี

4. เหตุผลอื่นๆ เช่น สนใจกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะ บางคนเห็นว่าเพราะมี โปรแกรมนั้นเปิดสอนอยู่ใกล้ๆ บ้าน นอกจากนี้ก็เข้าเรียนเพราะความจำเป็นขึ้นมาในช่วงใด ช่วงหนึ่งของชีวิต เช่น ในช่วงผู้ใหญ่วัยตอนต้น ต้องการเรียนเรื่องการตกแต่งบ้าน การเลี้ยงดู พัฒนาอาชีพ ในวัยกลางคน ต้องการใช้เวลาว่าง ต้องการเข้าใจเรื่องของวัยรุ่น เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์อันดีกับบุตร เป็นต้น ในวัยสูงอายุ มักจะเกี่ยวกับการปรับตัวเพื่อปลดเกษียณ เพื่อ รักษาสุขภาพ ต้องการใช้เวลาว่างค้นหาสัจธรรมของชีวิต

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าแรงจูงใจสำคัญต่อการการเรียนรู้ใดๆก็ตาม ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกอยากรู้ อยากเรียน มีความเต็มใจ และพร้อมที่จะเรียนแล้ว แสดงว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เมื่อคนเราจะทำกิจกรรมหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งก็ต้องมีแรงจูงใจ เข้ามามีส่วนร่วมด้วย

3. ประเภทของแรงจูงใจ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523: 236) แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ ฯลฯ

1.2 แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นที หลังจากการเรียนรู้ในสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การเป็นที่ยอมรับในสังคม ฯลฯ

2. แบ่งตามเหตุผลของเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรม แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) หมายถึง การที่บุคคลมองเห็น คุณค่าที่จะกระทำด้วยความเต็มใจ เชื่อกันว่าถ้าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจประเภทนี้จะทำให้เกิดการ เรียนรู้ได้ดีที่สุด ดังนั้น ครูควรสร้างแรงจูงใจประเภทนี้ให้เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่การอยากเรียน เพราะต้องการเป็นผู้มีความรู้

2.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หมายถึง การที่บุคคลแสดง พฤติกรรม เพราะต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่นำมาไว้ภายนอก เช่น รางวัล เกรด เป็นต้น

หทัย ตันหยง (2535: 134-147) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 กลุ่ม

1. แรงจูงใจทั่วไป แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1.1 แรงจูงใจทางร่างกาย (Psychological Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ ทำกิจกรรมทางธรรมชาติของร่างกาย

1.2 แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกและเกิดหลังจากแรงจูงใจภายใน ซึ่งหมายความว่ามนุษย์เราเมื่อเกิดประสบการณ์จากการสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และสิ่งแวดล้อมเป็นเงื่อนไขกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ

1.3 แรงจูงใจบุคคล (Person Motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดระหว่างปฏิสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจทางร่างกายและแรงจูงใจทางสังคม

1.4 แรงจูงใจทางจิตใต้สำนึก (Subconscious Motivation) จากทฤษฎีของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) อธิบายว่ามนุษย์พยายามเก็บสิ่งที่ขัดแย้งกับจิตใจฝังลึกอยู่ใต้สำนึกในภาวะปกติ แต่ภาวะที่เกิดการตอบสนอง จิตใต้สำนึกนั้นจะถูกกระตุ้นให้แสดงตัวออกมา บางครั้งก็แสดงออกแบบตรงและหลบเลี่ยง (Approach-Avoidance) บางครั้งก็เป็นแบบตรงสู่เป้าหมาย (Approach- Approach) และบางครั้งก็มุ่งหลบเลี่ยงอย่างสิ้นเชิง (Avoidance -Approach)

2. แรงจูงใจเกี่ยวกับการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นปฏิกิริยาทางสังคม หรือสิ่งแวดล้อมในการเรียน เกิดจากการใช้สื่อต่างๆ เช่น วาจา การอธิบาย บทบาทสมมติ เกมเพลง เป็นต้น

2.2 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นปฏิกิริยาของแรงจูงใจทางร่างกายและบุคคลที่เกิดความสนใจ ความต้องการ เจตคติ รสนิยม เป็นต้น

พรพิมล จันทร์พลับ (2539: 160-170) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. แรงจูงใจตามลักษณะที่แท้จริง แบ่งเป็นลักษณะย่อยได้ 3 ประเภท คือ

1.1 แรงจูงใจทางร่างกาย ซึ่งเป็นไปเพื่อการอยู่รอด เช่น ความหิวแรงขับทางเพศ ความต้องการอากาศ การพักผ่อน

1.2 แรงจูงใจทางสังคม เป็นความต้องการทางจิตใจ เช่น ความคาดหวัง ความสุขความสำเร็จ การมีชื่อเสียง

1.3 แรงจูงใจเกี่ยวกับคุณค่าของตนเอง เช่น แรงจูงใจเกี่ยวกับความก้าวร้าวทำให้บุคคลป้องกันตัวเองหรือทำร้ายคนอื่น แรงจูงใจใต้สำนึกที่พยายามลืมนิ่งที่ไม่พอใจ แล้วเก็บกดไว้ในความทรงจำ

2. แรงจูงใจตามลักษณะกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย คือ ความมุ่งหมายทางการกระทำ แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ แรงปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในงาน

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ คือ ความปรารถนาของบุคคลที่นำตัวเข้าร่วมสังคมต้องการให้ผู้อื่นรัก เคารพ ยอมรับ มีความรู้สึกไม่ดีต่อความโดดเดี่ยว ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์สูงจะชอบคลุกคลีอยู่กับงานที่ทำกับเป็นทีม มีความเข้าใจและเห็นใจผู้ร่วมงาน

2.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ คือ ความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่น มักมีพัฒนาการมาจากความรู้สึกด้อยต่ำ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจมักจะชอบถกเถียงโต้แย้ง พอใจที่จะทำงานในลักษณะเป็นผู้นำ

3. แรงจูงใจตามลักษณะการเกิด แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง การที่บุคคลมองเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ทำจึงทำด้วยความเต็มใจ ตระหนักว่าการบรรลุผลสำเร็จในกิจกรรมนั้นเป็นรางวัลอยู่ในตัวแล้ว แรงจูงใจประเภทนี้เกิดจาก ความสนใจกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจนั้น และความต้องการที่จะกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจแล้วแสดงพฤติกรรมออกมา

3.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นการกระทำที่เกิดจากการหวังผลจากกิจกรรมนั้น ไม่ได้อยู่ด้วยอุดมคติ มีความผูกพันกับกิจกรรมนั้นน้อยมากจุดมุ่งหมายการกระทำอยู่นอกเหนือไปจากตัวกิจกรรม สิ่งภายนอกที่เป็นแรงจูงใจ คือ

3.2.1 เป้าหมายของการเรียนหรือกิจกรรมใดๆ เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจกระทำพฤติกรรมอย่างถูกต้องเหมาะสม

3.2.2 ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า เมื่อบุคคลทราบความก้าวหน้าย่อมทำให้เกิดแรงจูงใจและมีกำลังใจที่จะทำสิ่งดีๆ เรื่อยไป

3.2.3 เครื่องล่อ เช่น รางวัล การชมเชย การลงโทษ เป็นต้น

4. แรงจูงใจตามลักษณะการใช้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

4.1 แรงจูงใจแบบอิงเกณฑ์ คือ การจูงใจที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ ถ้าได้ระดับตามเกณฑ์ก็จะได้รับรางวัล

4.2 แรงจูงใจแบบไม่อิงเกณฑ์ คือ การใช้เทคนิคทางจิตวิทยาในการจูงใจโดยไม่มีกฎเกณฑ์ตั้งไว้พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140) ได้แบ่งแรงจูงใจไว้ 3 ประเภท คือ

4.2.1 แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่เราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ เป็นต้น

4.2.2 แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่เป็นบุคคล หรือจากวัตถุที่เห็นได้จับต้องได้ หรือจากภาวะทางสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

4.2.3 แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้เป็นแรงจูงใจที่ค่อนข้างซับซ้อน และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน ความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

อารี พันธุ์ณี (2546: 270) กล่าวว่าแรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตัวเอง ไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้จากสิ่งเร้าภายนอก เช่น การเรียนเพื่อต้องการหาความรู้ ทำงานเพราะต้องการความชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล ที่จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา เป็นต้น

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของ เกียรติยศ เงิน ปริญญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล การชมเชย เป็นต้น ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

ฮิลการ์ด (Hilgrad. 1983: 321-322) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motivation) หมายถึง ความต้องการทางกาย (Physiological Motives) ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการน้ำ ความต้องการอุณหภูมิที่เหมาะสม ความต้องการพักผ่อนและทำกิจกรรม

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางสังคม (Social need) ของมนุษย์ในการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก (Need for Affection) ความต้องการตำแหน่งทางสังคม (Need for Social Status) ความต้องการทางเพศ (Sex Need) ความต้องการให้เกิดแรงจูงใจ (Motives) ให้คนเราแสดงพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior)

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motivation) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการความสำเร็จ (Need for Success) ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ ความต้องการในการสร้างและประดิษฐ์ เพื่อให้เกิดความนับถือตนเอง (Self-respect) ซึ่งเป็นทางให้บุคคลหลีกเลี่ยงจากการมีปมด้อย (Inferiority Complex) และความรู้สึกว่าตนเองไม่มีค่า (Self-depreciation) หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ตนจะได้รู้สึกว่าคุณมีความสามารถ (Sense of Attainment) ส่วนแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ (Satisfying Philosophies of life) นั้น ก็เพื่อบุคคลจะได้เป็นที่น่ายินยอมยกย่องของบุคคลอื่นในสังคมด้วย

พาสนา จูร์ตัน (2548: 197) แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แรงจูงใจทางสรีระหรือแรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2 แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้และมีการพัฒนาต่อเนื่องกันมาโดยตลอดจากที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น ความต้องการ ความรัก ความอบอุ่น และการมีชื่อเสียง เป็นต้น

2. แบ่งตามเหตุผลของเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรม แบ่งออกได้ เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมโดยตรง ไม่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลหรือผลของสิ่งเร้าภายนอกกล่าวคือ บุคคลมองเห็นคุณค่าที่จะแสดงพฤติกรรมหรือกระทำด้วยความเต็มใจ เชื่อกันว่าถ้าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจประเภทนี้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด เช่น การที่นักเรียนอยากเรียนหนังสือ เพราะต้องการมี

ความรู้ หรือบุคคลอยากออกกำลังกาย เพราะต้องการให้ร่างกายแข็งแรงเป็นต้น ดังนั้นครูควรพยายามสร้างแรงจูงใจประเภทนี้ให้เกิดขึ้นมากที่สุด

2.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หมายถึงแรงจูงใจที่เกิดจากอิทธิพลหรือผลของสิ่งเร้าภายนอกตัวบุคคล ซึ่งเป็นที่ต้องการของบุคคลนั้น เช่น นักเรียนขยันเรียนเพราะต้องการได้เกรด A หรือเพื่อให้ได้รับรางวัลจากแม่ เป็นต้น นักจิตวิทยาอธิบายว่าแรงจูงใจภายนอกเกิดขึ้นเนื่องจากการเสริมแรง (Reinforcement) นั่นคือ การแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง ถ้าหากนักเรียนได้รับการเสริมแรงทางบวก (ได้รับในสิ่งที่พอใจ) หรือได้รับการเสริมแรงทางลบ (นำสิ่งที่ไม่พอใจออก) นักเรียนจะเกิดแรงจูงใจ (พลัง) ที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นอีกเช่น นักเรียนทำการบ้านถูกต้องแล้วครูให้ดาว ในครั้งต่อไปนักเรียนก็พยายามทำการบ้านให้ถูกต้องอีก เพราะนักเรียนได้รับแรงเสริมทางบวกจากครู (ได้รับในสิ่งที่พอใจ) เป็นต้นจากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าประเภทของแรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ แบ่งตามเหตุผลเบื้องหลังการแสดงออกของพฤติกรรมแยกเป็น แรงจูงใจภายในเป็นการมองเห็นคุณค่าที่จะแสดงพฤติกรรมหรือกระทำด้วยความเต็มใจ เชื่อกันว่าถ้าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจประเภทนี้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด และแรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่เกิดจากความต้องการซึ่งเกิดจากการเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและสังคมเช่น ความต้องการความรัก ความสำเร็จ รางวัล เป็นต้น

4. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารี พันธมณี (2546: 282) กล่าวว่า ลักษณะแรงจูงใจของบุคคลขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของคนแตกต่างกับคนอื่นคือ มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ ซึ่งแรงขับเกิดขึ้น ได้จากลักษณะ 2 ประการ คือ

1.1.1 แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายในร่างกาย เช่น ความหิว

1.1.2 แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจสูงมาก กลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจน้อยควรได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า ส่วนกลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจสูงแม้จะไม่ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าก็ไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจได้แตกต่างกันไป ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ คือ

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ต้องการเอาชนะผู้อื่น หรือต้องการทำให้ตนสภาพการณ์ที่ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันจะมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ

2.1.1 การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนดีขึ้นด้วยความเต็มใจและความต้องการของตนเองไม่มีผู้ใดมาบัญชาให้เกิดพฤติกรรม

2.1.2 การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความต้องการที่จะเอาชนะต้องการให้ตนเองอยู่เหนือผู้อื่น และมักทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองชนะเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันเป็นลักษณะของการมีพฤติกรรมแบบประนีประนอม

2.3 การตั้งเป้าหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งเป้าหมายไว้ในชีวิตอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลให้บุคคลมีความพยายามที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ ลักษณะการตั้งเป้าหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 เป้าหมายรวม เป็นเป้าหมายที่มักจะมีเป้าหมายย่อยๆ อื่นๆเข้ามาเกี่ยวข้อง

2.3.2 เป้าหมายระยะไกล เป็นเป้าหมายที่ตั้งขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งเป้าหมายระยะไกลนี้จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีวุฒิภาวะทางสมองพอสมควร

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งเป้าหมายสูงไว้ หรือการเกิดความทะเยอทะยานจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น แต่ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตน จะทำให้เกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้เกิดความท้อถอยต่องานนั้นหรือถ้าตั้งไว้ต่ำกว่าความสามารถของตนเองก็ทำให้ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำพฤติกรรมต่างๆ ต่อ

3. ความเข้มข้นของแรงจูงใจ โดยปกติแล้ว ลักษณะความเข้มข้นของแรงจูงใจในแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับลักษณะต่อไปนี้

3.1 การเสริมแรง หมายถึง การส่งเสริมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแล้วมีความคงทนถาวร หรือเกิดซ้ำๆ การเสริมแรงมี 2 ลักษณะ คือ

3.1.1 การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การทำให้อินทรีย์ได้รับสิ่งเร้าแล้วเกิดความพอใจ เช่น การให้รางวัล การยกย่องชมเชย เป็นต้น

3.1.2 การเสริมแรงทางลบ หมายถึง การที่อินทรีย์ถูกนำสิ่งเร้าที่ไม่พอใจออกไป แล้วทำให้อินทรีย์เกิดความพอใจ

3.2 ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใดๆ ได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับความสนใจของบุคคลนั้นจากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของแรงจูงใจ คือ ธรรมชาติของแต่ละบุคคลสถานการณ์ต่างๆในสิ่งแวดล้อมและความเข้มของแรงจูงใจ ซึ่งส่งผลถึงพฤติกรรมและการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลให้แตกต่างกันไป

5. ทฤษฎีแรงจูงใจ

สำหรับทฤษฎีที่พยายามจะอธิบายถึงแรงจูงใจต่างๆ ที่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำให้นักเรียนอยากมาเรียนมีหลายทฤษฎีด้วยกัน แต่ละทฤษฎีพยายามที่จะอธิบายว่าแรงจูงใจใดบ้างที่จะทำให้ผู้เรียนอยู่ในสภาวะที่พร้อมที่สุดที่จะเรียน ต่อไปนี้จึงเป็นการกล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจบางทฤษฎีที่มีความสำคัญต่อแรงจูงใจในการเรียน 2 ทฤษฎีด้วยกัน คือ

1. ทฤษฎีทางปัญญา (Cognitive Theory) ทฤษฎีนี้มีทัศนะเกี่ยวกับแรงจูงใจโดยให้ความสำคัญที่ธรรมชาติของกระบวนการทางปัญญา ดังนี้ประสาท อิศรปริดา (2541: 339) ได้แบ่งไว้ดังนี้

1.1 ทฤษฎีความสอดคล้อง (Consistency Theory) บุคคลจะเกิดภาวะสมดุลภายในจิตใจ ถ้าพฤติกรรมและความเชื่อของเขาสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

1.2 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) โดยปกติก่อนบุคคลจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งคนเราจะมีความคาดหวังว่าจะได้รับสิ่งจูงใจเป็นผลตอบแทนการกระทำ

1.3 แรงจูงใจทางปัญญาอื่นๆ ที่สำคัญต่อแรงจูงใจในการเรียน ได้แก่ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการมีความสามารถ และความต้องการไฝ่สัมฤทธิ์พาสนา จูลรัตน์ (2548: 206) กล่าวว่า ผู้นำทฤษฎีพุทธิปัญญานิยม(Cognitive Theory) ที่สำคัญคือ เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin. 1938) ทอลแมน (Tolman. 1932) และวานเนอร์ (Weiner. 1984) ทฤษฎีนี้เชื่อว่ากระบวนการคิดมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย เน้นความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีพุทธิปัญญานิยมที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบันนี้คือ ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory) ของวายเนอร์ (Weiner. 1984) ซึ่งได้อธิบายว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะอธิบายสาเหตุของความสำเ็จ และความล้มเหลวของตนเองเสมอ ซึ่งสาเหตุนี้นำมาอธิบายได้แก่ ความพยายาม ความสามารถ โชคชะตา ความยากง่ายของงาน สุขภาพ อารมณ์ และลักษณะรูปร่างหน้าตา เป็นต้น และความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของความสำเ็จและความล้มเหลวนีเองที่มีอิทธิพลต่อการจูงใจของบุคคล เป็นอย่างมาก

2. ทฤษฎีความต้องการ (Need Theories) อธิบายว่าการทำพฤติกรรมของคนเกิดขึ้นจากความพยายามที่จะตอบสนองความต้องการของเขา นักจิตวิทยาที่รวบรวมเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ที่สำคัญ คือ มาสโลว์

2.1 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2544: 161-162; อ้างอิงจาก Maslow. 1970) ซึ่งแบ่งลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ไว้ ดังนี้

2.1.1 ความต้องการทางสรีระ หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น เมื่อยังไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการในขั้นนี้ ย่อมไม่เกิดแรงจูงใจในขั้นสูงซึ่งเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จในการเรียนได้

2.1.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ ครูที่เข้าใจถึงความต้องการชนิดนี้ของเด็กจะสามารถจัดสภาพการเรียนรู้การสอนได้ดีกว่า

2.1.3 ความต้องการความรักและการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทุกคนมีความปรารถนาที่จะเป็นที่รักของบุคคลอื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ยอมรับเป็นสมาชิก เมื่อเข้าใจความต้องการขั้นนี้ของเด็ก ก็สามารถจูงใจผู้เรียนได้ด้วยการแสดงความรักและการยอมรับ

2.1.4 ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า ความต้องการประเภทนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องการให้คนอื่นเห็นว่าตนเองมีความสามารถ ต้องการได้รับการยอมรับนับถือจากผู้อื่น เป็นแรงผลักดันเบื้องต้นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.5 ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่เต็มศักยภาพของตน เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริง จะกล้าตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองตามศักยภาพเป็นกระบวนการที่ต้องพัฒนาจนตลอดชีวิต เพราะน้อยคนจะถึงขั้นนี้ได้อย่างสมบูรณ์

2.2 ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Need Theory) แมคเคลแลนด์ (โควิน คลังแสง. 2536: 38; อ้างอิงจาก McClelland. n.d.) ได้จำแนกความต้องการของบุคคลไว้ 3 ประเภท คือ

2.2.1 ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement Need) คือ ความต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ตนมุ่งหวัง โดยบุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานให้บรรลุความสำเร็จ โดยที่เห็นว่าการงานนั้นไม่ยากลำบากเกินไปกว่าความสามารถที่บุคคลนั้นทำได้ และมีแรงจูงใจในการแสวงหาความพึงพอใจจากความสำเร็จในการงานนั้นๆ ด้วย

2.2.2 ความต้องการการผูกพัน (Affiliation Need) คือ ความต้องการที่จะร่วมมือกัน การมีความผูกพันในทางบวกต่อกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ความอบอุ่นในมิตรภาพที่มีต่อกัน และความรู้สึกต่างๆ ที่มีต่อบุคคลอื่นด้วย เช่น ความชอบพอ ความปรารถนาที่จะยอมรับนับถือเป็นต้น

2.2.3 ความต้องการอำนาจ (Power Need) คือ ความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นรวมถึงการที่บุคคลแสดงออกซึ่งความรู้สึกต่างๆ ต่อการมีอิทธิพลเหนือสถานการณ์เหล่านั้นด้วย เป็นต้นว่าการแสดงออกถึงความพอใจเมื่อได้รับชัยชนะ หรือการแสดงความโกรธเมื่อผิดหวัง นอกจากนั้น ยังได้แก่ความต้องการใช้อิทธิพลในการปฏิบัติงาน เช่น การให้ข้อคิดข้อเสนอแนะ การใช้อำนาจบังคับบัญชา การลงโทษ เป็นต้น

2.3 ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray) มีความคิดเห็นว่าความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิด

อันเนื่องมาจากสภาพร่างกายและสภาพจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตาม หลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

2.3.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need of Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้การแก้แค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2.3.2 ความต้องการที่จะเอาชนะพื้นฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Coountertion) เป็นความต้องการที่จะฝ่าฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นมา เช่น เมื่อได้รับคำพูดจาดูหมิ่นเหยียดหยาม ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามจะเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

2.3.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตามเพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

2.3.4 ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตนเอง มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ

2.3.5 ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการจากการเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

2.3.6 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความสือสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

2.3.7 ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือ เล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

2.3.8 ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการ หรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากบุคคลอื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

2.3.9 ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแลคำแนะนำจากบุคคลอื่น

2.3.10 ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นภัยอันตรายต่าง ๆ

2.3.11 ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจสนุกรสนาน แปลกใจ หรือตกใจในเรื่องราวของตน

2.3.12 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

2.3.13 ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่น (Need for Deference) เป็นความต้องการยอมรับนับถือผู้อื่นด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจมากกว่า และพร้อมที่จะร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

2.3.14 ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่กระทำให้เกิดความละอายใจ

2.3.15 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

2.3.16 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตาม กลุ่มหรือยอมรับคำสั่ง หรือปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

2.4 ทฤษฎี ERG แอดเลอร์ (ทฤษฎี วิเศษสาธรร และมุกตา ศรียงค์. 2537: 212 ; อ้างอิง จาก Adler. 1930) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่มีความสำคัญกับ ความต้องการ แอดเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้น โดย E มาจาก Existence R มาจาก Relatedness G มาจาก Growth ซึ่งแบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.4.1 ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Need) เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น อาหารน้ำ เงินเดือน รายได้อื่นๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

2.4.2 ความต้องการเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Need) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาครอบครัว และเพื่อนฝูง

2.4.3 ความต้องการพัฒนา (Growth Needs) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความสามารถที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถเฉลียวฉลาดความมีอำนาจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเพียง ส่วนหนึ่งของทฤษฎีต่างๆ ที่กล่าวถึงแรงจูงใจ ซึ่งโดยภาพรวมแล้วเป็นการกล่าวถึงความต้องการซึ่ง มีระดับต่างๆ กัน เป็นพลังกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ทฤษฎีแรงจูงใจในการศึกษาต่อของโรเจอร์ (สัว์ธน์ วัฒนวงศ์. 2544: 47-48; อ้างอิงจาก Rogers. n.d.) ได้กล่าวถึงเหตุผล ที่นักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียน ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านอาชีพ จากการศึกษาพบว่า เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญ ในการทำให้ ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้ โดยการเข้าศึกษาต่ออีกครั้ง โดยเฉพาะผู้ใหญ่วัยต้น ซึ่ง เหตุผลหนึ่งก็เพราะจะ ช่วยส่งเสริมโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ปฏิบัติอยู่ จากการสำรวจข้อมูลของสถาบันการศึกษา ผู้ใหญ่แห่งชาติในประเทศอังกฤษ (NIAE—National Institute of Adult Education) ปรากฏว่า ประมาณเกือบร้อยละ 10 ของนักศึกษาให้ข้อมูลว่า การเข้ามาเรียนด้วยความมุ่งหวังเกี่ยวกับ ความก้าวหน้าในการงานและอาชีพนั่นเอง

2. แรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเอง เป็นการสนองความต้องการส่วนบุคคลของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในด้านความรู้ทั่วไป หรืออาจเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่องานอดิเรก จากข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจในประเทศอังกฤษ ซึ่งจัดทำโดย NIAE ปรากฏว่า นักศึกษา ผู้ใหญ่มากกว่าร้อยละ 40 บอกเหตุผลในการเรียนว่า เพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ตามความสนใจให้มากขึ้น ซึ่ง พบว่าผู้เรียนที่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นหญิงมากกว่าชาย

3. แรงจูงใจด้านสังคม กิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ได้รับความสนใจจากผู้เรียน ค่อนข้างมาก ด้วยเหตุผลทางสังคม นักศึกษาเข้ามาเรียนเพื่อที่จะได้มีโอกาสพบเพื่อนใหม่ รู้จักกับครูผู้สอน ตลอดจนบรรยากาศที่แปลกไปจากชีวิตประจำวันและในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาสมองและสติปัญญาแทรกอยู่ด้วย จากการสำรวจของสถาบัน NIAE พบว่า เหตุผลนี้มีจำนวน ถึงร้อยละ 10 ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ที่เข้ามาเรียน

สรุปได้ว่า แรงจูงใจในด้านอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านสังคม มีผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่ เข้าศึกษาต่ออีกครั้ง

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า ไม่มีแนวคิดและทฤษฎีใดที่ใช้อธิบายแรงจูงใจของนักศึกษาที่ตัดสินใจเข้าศึกษาที่โรงเรียนนิตยาคาร จัดการเพชรเกษมได้เหมาะสมและสมบูรณ์ที่สุด จำเป็นต้องอาศัยหลายแนวคิดและทฤษฎี ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาที่โรงเรียน เพราะแรงจูงใจที่ตัดสินใจ เข้าศึกษาที่โรงเรียน ประกอบด้วยแรงจูงใจหลายด้าน ดังนั้นแรงจูงใจที่ตัดสินใจเข้าศึกษา ได้แก่ ด้านลักษณะส่วนบุคคล และด้านโรงเรียน ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาที่โรงเรียนนิตยาคารจัดการเพชรเกษม

6. คุณภาพของโรงเรียน

คุณภาพของโรงเรียน (สมชาย เทพแสง . 2543: 13-16) กล่าวว่า โรงเรียนทุกโรงเรียน จะมีการพัฒนาสู่ความเป็นโรงเรียนคุณภาพได้ ต้องอาศัยการปฏิบัติงานที่ดีของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการบริหารโรงเรียน การบริหารโรงเรียนเพื่อให้มีคุณภาพ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถอย่างมาก ทั้งทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ จึงจะทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในวง การศึกษา ซึ่งขึ้นอยู่กับบุคคลหลายฝ่าย แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้นำที่มี ความรู้ความสามารถ เป็นผู้นำในการปฏิบัติงานของโรงเรียน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเสริมสร้างความพร้อมของสถาบันการศึกษาและฝึกอบรม ทั้งในด้านโครงสร้างการบริหารจัดการ ด้านระบบการเรียนการสอน และหลักสูตร และด้านบุคลากร ให้ได้มาตรฐาน และเป็นสากลมากขึ้น เพื่อสนับสนุนบทบาทของประเทศ ในการเป็นศูนย์กลาง การศึกษาและวิทยาการของภูมิภาค (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 41)

ดังนั้นภาพของโรงเรียนที่เกิดจากการรับรู้ ความเข้าใจ ความประทับใจ ทั้งทางตรงและ ทางอ้อมในจิตใจประชาชนต่อการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อให้เป็นที่น่าเชื่อถือ ศรัทธาและยอมรับ ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียน และการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียน เพื่อให้มี ภาพลักษณ์ที่ดีและมีคุณภาพจึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการด้วยกลยุทธ์ที่มีการบูรณาการและความ ร่วมมือของกลุ่มคนกลุ่มต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่สำคัญยิ่งคือ ความร่วมมือของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกฝ่าย เนื่องจากภาพลักษณ์องค์กรรวมจะส่งผลต่อ ความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดคุณภาพของโรงเรียน ประกอบด้วยหลายปัจจัย (สมชาย เทพแสง. 2543: 20-21) คือ

1. ความเชื่อถือ

1.1 บุคลากร ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถประพุดดี และ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

1.2 ชื่อเสียงของโรงเรียน ในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน เช่น ด้านวิชาการ กีฬา ดนตรี จริยธรรม

1.3 ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

1.4 การพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัลและการยกย่องเช่นโรงเรียนพระราชทาน

2. การยอมรับ

2.1 ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาต่อมากขึ้น

2.2 บุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน

2.3 โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน

3. ความเลื่อมใสศรัทธา

3.1 ความภาคภูมิใจของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนแล้วประสบความสำเร็จในการทำงาน และการศึกษาต่อ

3.2 ความประทับใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน

กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ (สมชาย เทพแสง. 2543:21-22) ควรดำเนินการดังนี้

1. สร้างความรู้สึกให้ประชาชนยอมรับและเห็นด้วยอันจะเป็นผลให้โรงเรียนเป็นที่เชื่อถือ

2. ปรับปรุงโรงเรียนทั้งหมด ทั้งด้านการบริหาร การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
3. กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางและหลักชัยในการทำงาน
4. นำโรงเรียนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่นมากขึ้น
5. สร้างโรงเรียนให้มีชื่อเสียง เช่น การส่งโรงเรียนเข้าประกวด การส่งครูและนักเรียนไปแข่งขันความรู้และทักษะต่าง ๆ
6. เน้นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน ควรดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมทั่วไป โดยการวิเคราะห์ วิจัย หรือสำรวจความคิดเห็น
2. สร้างความตระหนักแก่บุคลากรให้เห็นความสำคัญของภาพลักษณ์โรงเรียน
3. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโรงเรียนให้มี ประสิทธิภาพ และเกิดภาพลักษณ์ที่ดี
4. กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย นโยบาย และแผนการดำเนินการเพื่อพัฒนาโรงเรียนให้ คุณภาพได้รับการยอมรับเชื่อถือและศรัทธาจากประชาชน
5. ใช้การประชาสัมพันธ์เป็นมาตรการสำคัญในการสร้างความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องในการ ดำเนินงานของโรงเรียนควบคู่ไปกับการบริหารและจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศ
6. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานสม่ำเสมอ และนำผลการประเมิน ไปปรับปรุงการทำงาน
7. ทำการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

ความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนนอกจากการทำจริงและการประชาสัมพันธ์ แล้วต้องให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมมากที่สุดในทุกทางใดทางหนึ่ง

ความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนนอกจากการทำจริงและการประชาสัมพันธ์ แล้วต้องให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมมากที่สุดในทุกทางใดทางหนึ่งโดย พื้นฐาน ของการทำงานแล้ว การรู้เขา - รู้เรา เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาภาพลักษณ์ขององค์กร การ ได้เป็นอย่างดี การรู้เราคือการรู้สิ่งที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานทั้งหมด เพื่อที่เราจะได้รู้ว่าปัจจุบัน องค์กรของเราเป็นอย่างไร ซึ่งจะได้จากการสำรวจสภาพองค์กร ส่วนการรู้เขานั้นนับเป็นจุดที่ สำคัญยิ่งในการสร้างภาพลักษณ์ที่เราจะต้องรู้ให้ได้ว่าบุคคลอื่นหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น มององค์กรอย่างไร เพื่อที่จะได้รับทราบข้อมูลความต้องการ เพื่อตอบสนองให้ตรงกับความต้องการ ถ้าเปรียบเทียบกับทางธุรกิจจะมีคำพูดว่า " ลูกค้าต้องการอะไร " ดังนั้น การสร้างภาพลักษณ์ให้ เกิดขึ้นในองค์กร สิ่งแรกที่จะต้องพิจารณาคือต้องรู้ว่ากลุ่มเป้าหมายเป็นใคร เขามององค์กร อยากรู้อะไร วิธีการที่จะทราบว่าภาพลักษณ์องค์กรในสายตาของกลุ่มเป้าหมายของเรานั้นน่าจะจะได้จาก

การสำรวจความคิดเห็นการทำวิจัยการสอบถาม สัมภาษณ์ การรับฟังข้อมูลจากหลายๆ ฝ่ายซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะนำมากำหนดภาพลักษณ์ขององค์กรต่อไป

ในการวางแผนการกำหนดทิศทางในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและมีคุณภาพให้เกิดขึ้นต่อไป โดยการวิจัย สำรวจ ศึกษาการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายในส่วนของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาอันได้แก่ตัวสถาบันวิทยากร การบริหาร และการให้บริการความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้เครื่องมือเพื่อสอบถามเพื่อจะได้ทราบข้อมูลและนำมาพัฒนาหน่วยงานให้มีความเจริญก้าวหน้า

แนวทางในการพัฒนาคุณภาพต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้

โรงเรียนควรมีความพร้อมด้านปัจจัยในการผลิตอย่างครบถ้วน ซึ่งปัจจุบันแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงทั้งด้านอาคารสถานที่ บุคลากร สื่ออุปกรณ์ ตลอดจนงบประมาณในการลงทุน ดังนั้นการทำโรงเรียนให้มีมาตรฐานเท่าเทียมกันในด้านความพร้อมของโรงเรียนก่อนเป็นอันดับแรกโรงเรียนต้องมีการกระจายงาน กระจายอำนาจ

ควรพยายามให้การปฏิบัติสู่นักเรียนให้มากที่สุดเพราะเชื่อว่าโรงเรียนก็ต้องเน้นไปที่นักเรียน ให้นักเรียนมีทัศนคติ ค่านิยมที่ดี หรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก และควรให้อิสระกับนักเรียนมากขึ้นและกระจายความรับผิดชอบให้นักเรียนได้นำเสนอรูปแบบกิจกรรมและตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมได้โรงเรียนต้องเน้นระบบในการทำงาน และควรคำนึงถึงปัจจัยกระบวนการผลิต ค่านิยม ความเชื่อและภูมิหลังของบุคลากรด้วย นอกจากนี้ในการทำงานต้องยึดระบบคุณธรรม และคำนึงถึงความถูกต้อง ชัดเจน และโปร่งใสยึดการทำงานแบบมีส่วนร่วม

เน้นระบบทีมงาน การทำงานเป็นกลุ่มเพื่อเน้นถึงความสามัคคี โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนองค์กรท้องถิ่น องค์กรชุมชน ภาคีรัฐและเอกชนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยเฉพาะการปลูกฝังให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ยึดคติที่ว่าสองหัวดีกว่าหัวเดียวเพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อนและยกระดับการเรียนรู้ร่วมกัน ปลูกฝังการช่วยเหลือเกื้อกูล มีน้ำใจต่อกัน ตลอดจนส่งเสริมการปกครองตามระบบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมีเอกภาพในการบริหารงานมีเป้าหมายชัดเจนร่วมกัน และดำเนินงานไปสู่เป้าหมาย อาจมีหลายวิธีการ แต่เป้าหมายต้องตรงกัน เพราะถือว่ามีเจตนารมณ์และทิศทางเดียวกัน มิใช่ฝ่ายหนึ่งเน้นแผนไปอย่าง อีกฝ่ายหนึ่งเน้นไปอีกแบบหนึ่ง เป็นต้น ขณะเดียวกันต้องปลูกฝังนักเรียนให้มีแผนหรือเป้าหมายแห่งชีวิตจัดการศึกษาเพื่อปวงชน เพราะปัจจุบันโรงเรียนหลายแห่งกลายเป็นของผู้มีฐานะ ซึ่งที่จริงแล้วปรัชญาการศึกษานั้นเน้นโรงเรียนควรเป็นของปวงชน ไม่ว่าจะยากดีมีจน จะเป็นบุคคลที่พิการหรือไม่ก็สามารถเข้าเรียนได้ การจัดการศึกษายึดผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด

โรงเรียนต้องคำนึงถึงตั้งแต่การวางแผนนโยบาย แผนการพัฒนานักเรียนไปสู่เป้าหมาย การจัดกิจกรรมทุกอย่าง หัวใจสำคัญต้องลงที่นักเรียนในด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนค่านิยมที่ต้องปลูกฝังเป็นต้น

โรงเรียนมีระบบการประกันคุณภาพที่เป็นมาตรฐานอย่างชัดเจนเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความเชื่อมั่น ความเลื่อมใสศรัทธาแก่สังคมและชุมชน โดยเฉพาะผู้ปกครองที่นำบุตรหลานมาฝากเรียนที่

โรงเรียน คงต้องจับตามองโรงเรียนว่าจะพัฒนาบุคลากรของพวกเขาไปสู่เป้าหมายแต่ไหนและมีระบบประกันคุณภาพอย่างไร ถ้าทุกโรงเรียนสามารถทำอย่างนี้ได้ ทุกโรงเรียนก็จะช่วยสร้างความมั่นใจให้สังคม ชุมชน และผู้ปกครองเป็นอย่างดีเป็นผู้นำในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคมในชุมชน

โรงเรียนเป็นแหล่งรวมทรัพยากรบุคคล ผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์จึงจำเป็นต้องอาสาทำหน้าที่เป็นผู้นำชุมชนในการพัฒนาทั้งด้านประเพณีวัฒนธรรมไทย การแก้ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ปัญหาการว่างงาน โดยสร้างงานให้กับชุมชน วางแผนร่วมกันว่าจะช่วยเหลือกันอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเมือง การส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย (สมชาย เทพแสง . 2543:13-16)

สรุปว่า คุณภาพของโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน และทำให้เกิดจากความรู้สึกนึกคิดของคนที่มีต่อโรงเรียน คุณภาพของโรงเรียนสามารถสร้างขึ้นได้โดยใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและมีคุณภาพให้เกิดขึ้นแก่โรงเรียนทำได้ยากพอ ๆ กับการรักษาภาพลักษณ์ของโรงเรียน แต่ก็คงไม่เกินความสามารถ ของผู้บริหาร คณะกรรมการโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำให้เกิดขึ้นมาได้ (วิระวัฒน์ อุทัยรัตน์. 2546) เพื่อสร้างการศึกษาไทยให้เจริญก้าวหน้า สามารถยืนเคียงบ่าเคียงไหล่กับสังคมชาวโลกได้อย่างภาคภูมิใจ

7. สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

การจัดการศึกษามีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียน โรงเรียนที่มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี จะส่งผลให้ผู้เรียนมีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีไปด้วย ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ รายละเอียดของการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมีดังต่อไปนี้

7.1 ความหมายของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 70) ได้ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิตและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลสร้างขึ้น สิ่งมีชีวิตได้แก่ มนุษย์ สัตว์ พืช สิ่งไม่มีชีวิตได้แก่ อาคารสถานที่ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และสถานการณ์ที่บุคคลสร้างขึ้น

สมิทธิ สระอุบล (2532: 2) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม มีอิทธิพลเกี่ยวโยงถึงกันเป็นปัจจัยในการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งมีส่วนเสริมสร้างหรือทำลายปัจจัยอื่นหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นวงจรและวัฏจักรที่เกี่ยวข้องกันทั้งระบบ

รวีวรรณ ชินตระกูล (2540: 101) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึงสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง แสงสว่าง การระบายอากาศ

สิ่งแวดล้อมทางเคมี น้ำดื่ม อาหาร ก๊าซที่เจือปนอยู่ในอากาศ สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ เช่น พืช แมลง จุลินทรีย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ความเชื่อ อาชีพ ประเพณี นิสัย เป็นต้น สิ่งแวดล้อมดังกล่าวต่างมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียน ครู และทุกคนในโรงเรียนเป็นอย่างมาก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541: 13-14) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนหมายถึง ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่นเป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี
2. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ปลอดภัย
3. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเรียนรู้
4. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีมลภาวะลดลง
5. มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและเสริมสร้างการเรียนรู้อย่างหลากหลาย

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (2543: 38) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพที่บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสามารถใช้เป็นแหล่งการเรียนรู้นอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียนหมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่นเป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเรียนรู้ และไม่มียมลภาวะ

7.2 ลักษณะของบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ในการจัดการเรียนการสอน ความมุ่งหมายหลัก คือ ทำอย่างไรจะทำให้การสอนเกิดประสิทธิภาพได้ จึงได้มีนักวิชาการพยายามศึกษาตัวแปรที่เป็นสาเหตุในการศึกษาเรื่องนี้ พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุทางตรงต่อการสอนคือ คุณลักษณะของผู้สอน ความสนใจเชิงวิชาการ บรรยากาศในการเรียนการสอน เจตคติของผู้สอนต่อผู้เรียน และสมรรถภาพในการใช้สื่อการสอน (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. 2533: 20) จากตัวแปรเชิงสาเหตุดังกล่าวข้างต้น พบตัวแปรที่สำคัญและน่าสนใจ คือบรรยากาศการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่สภาพแวดล้อมในห้องเรียน และในโรงเรียนอันประกอบด้วยบรรยากาศหรือสถานการณ์ที่ผู้สอนพยายามสร้างขึ้นเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สมพร บุญสุข (2531: 11-12) จำแนกสภาพแวดล้อมในโรงเรียนออกเป็น 15 ด้าน ดังนี้

1. ความสามัคคี หมายถึง นักเรียนรู้จักกันให้ความช่วยเหลือและเป็นมิตรต่อกัน
2. ความหลากหลาย หมายถึง ความแตกต่างในความสนใจของนักเรียนที่มีอยู่ และการจัดการสิ่งต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน

3. ความเป็นแบบแผน หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนของนักเรียนเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ
 4. ความเร็ว หมายถึง งานของชั้นเรียนลุล่วงไปอย่างรวดเร็ว
 5. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง ความเพียงพอในด้านหนังสือเครื่องมือที่วางในชั้นเรียนและแสงสว่าง
 6. การกระทบกระทั่ง หมายถึง ปริมาณความตึงเครียด และการทะเลาะวิวาทกันของนักเรียนในชั้น
 7. การกำหนดวัตถุประสงค์ หมายถึง ระดับความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของชั้นเรียน
 8. การเลือกที่รักมักที่ชัง หมายถึง ปริมาณที่ครูเลือกปฏิบัติต่อนักเรียนบางคนด้วยความโปรดปรานมากกว่าคนอื่น
 9. ความยุ่งยาก หมายถึง ปริมาณความยุ่งยากในการทำงานที่นักเรียนประสบในห้องเรียน
 10. ความเพิกเฉย หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึกไม่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมของชั้นเรียน
 11. ความมีประชาธิปไตย หมายถึง นักเรียนมีความเสมอภาคกันในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชั้นเรียน
 12. การแบ่งพรรคแบ่งพวก หมายถึง นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนสนิทของตนเองไม่ยอมทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน
 13. ความพึงพอใจ หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในงานของชั้นเรียน
 14. ความไม่เป็นระเบียบ หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนทำ มีความสับสน และการจัดกิจกรรมไม่เป็นระเบียบ
 15. การแข่งขัน หมายถึง การเน้นให้นักเรียนมีการแข่งขัน
- นอกจากนั้น พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2533: 10-14) ได้แบ่งสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนออกเป็น 2 ประเภท คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสภาพแวดล้อมทางด้านจิตใจ
1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - ลักษณะของห้องเรียนที่มีบรรยากาศทางกายภาพเหมาะสมควรเป็นดังนี้
 - 1.1 ห้องเรียนมีสีสันทันดู และเหมาะสม สบายตา อากาศถ่ายเทได้ดี และสร้างพอเหมาะปราศจากเสียงรบกวน และมีขนาดกว้างขวางเพียงพอกันจำนวนผู้เรียน
 - 1.2 ห้องเรียนควรมีบรรยากาศความเป็นอิสระของการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตลอดจนการเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท
 - 1.3 ห้องเรียนต้องสะอาด ถูกสุขลักษณะ น่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 - 1.4 สิ่งที่อยู่ในภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ สามารถเคลื่อนย้ายได้ และสามารถจัดแปลงให้อื้ออำนวยต่อการสอน และการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้
 - 1.5 การจัดเตรียมห้องให้พร้อม ต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ ตัวอย่าง เช่น เหมาะต่อวิธีสอนโดยกระบวนการกลุ่ม วิธีบรรยายและวิธีการแสดงละคร เป็นต้น

2. สภาพแวดล้อมทางด้านจิตใจ

สภาพแวดล้อมทางด้านจิตใจหรือบรรยากาศทางจิตวิทยา มีดังนี้

2.1 บรรยากาศความคุ้นเคย หรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน บรรยากาศดังกล่าวนี้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสร้าง ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

2.1.1 บุคลิกภาพของผู้สอน

2.1.2 พฤติกรรมการสอนของผู้สอน

2.1.3 พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน

2.2 บรรยากาศที่เป็นอิสระ คือ บรรยากาศที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีอิสระในการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการค้นหาความรู้และเน้นการทำงานเป็นทีมหรือเป็นกลุ่มให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ตลอดจนประสานความคิดเห็นร่วมกัน เป็นบรรยากาศที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา และสนุกสนาน

2.3 บรรยากาศที่ทำทหาย คือบรรยากาศที่ผู้สอนสร้างให้ผู้เรียนกระตือรือร้นสนใจ ติดตาม ค้นคว้าศึกษา เช่น การถกเถียงที่ต้องใช้ความคิด การค้นคว้า การถามเรื่องราวที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ เป็นต้น

2.4 บรรยากาศของการยอมรับนับถือ คือ บรรยากาศที่ผู้เรียนยอมรับนับถือผู้สอนในฐานะเป็นผู้ให้ความรู้และมีความสามารถทั้งด้านเนื้อหาและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังเป็นบรรยากาศที่ผู้สอนจะต้องรับผู้เรียนในฐานะปัจเจกบุคคลที่มีความสามารถ สติปัญญา ความถนัด และทักษะที่แตกต่างกัน

2.5 บรรยากาศของการควบคุม เป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนในห้อง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของห้องเรียนและความที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนด โดยผู้เรียนตลอดจนการตรงต่อเวลาในการส่งงาน มีสัมมาคารวะ ประพฤติปฏิบัติในทางเหมาะสมทั้งกาย วาจา และใจ ด้วย

2.6 บรรยากาศของการกระตุ้นความสนใจ คือ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจเพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนด และผู้สอนรู้จักการให้การเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มความถี่ของการมีพฤติกรรมในทางพึงประสงค์

กรมวิชาการ (2544: 18) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนว่าการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนนั้นนับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการบริหารโรงเรียนเป็นอย่างยิ่งเพราะจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุข มุ่งเน้นการเรียนการสอนตาม ธรรมชาติ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสะอาด ความรัก ความสามัคคี บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรคำนึงถึง มีดังนี้

1. สถานที่ บริเวณโรงเรียน ได้แก่ อาคารเรียน โรงอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม ต้องคำนึงถึงความสะอาด ร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ และปลอดภัย ห้องเรียนได้ รูปแบบการจัดที่นั่งเรียน การจัดมุมกิจกรรมในห้องเรียน ป้ายนิเทศ ชั้นวางสื่อ อุปกรณ์ มุมเสริมความรู้นักเรียน เป็นต้น

2. บุคลากร ครูควรมีคุณลักษณะดังนี้
 - 2.1 มีลักษณะเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย และมีขั้นตอนธรรมทางวิชาการ
 - 2.2 มีวิสัยทัศน์กว้างไกล
 - 2.3 มีทักษะการจัดการ
 - 2.4 มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความกระตือรือร้น
 - 2.5 มีสุขภาพและบุคลิกดี
 - 2.6 ยิ้มแย้มแจ่มใส น้ำเสียงนุ่มนวล อ่อนหวาน มีอารมณ์ขัน
 - 2.7 ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความเห็นใจ ความเข้าใจ
 - 2.8 มีเจตคติที่ดีต่อการสอน
3. การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน
 - 3.1 ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกันนักเรียน
 - 3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย
4. การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน โดยนำสื่อนวัตกรรมมาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้
5. การจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการในโรงเรียน โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา เช่น
 - 5.1 ผู้บริหารและครูที่เป็นกัลยาณมิตร
 - 5.2 ศูนย์รวมสารสนเทศ
 - 5.3 มุมนิทรรศการ
 - 5.4 พิพิธภัณฑ์การศึกษาในโรงเรียน
 - 5.5 ห้องวิชาการ ห้องปฏิบัติการ
 - 5.6 ห้องสมุด ห้องเกม
 - 5.7 ศูนย์สื่อการศึกษา
 - 5.8 ห้องโสตทัศนอุปกรณ์
 - 5.9 อุทยานการศึกษา

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542: 75-80) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะของบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่า ควรมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการคือ

1. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมด้านกายภาพเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์โดย การเลือกหรือดัดแปลงวัสดุที่ใช้ในการตกแต่งห้องเรียน การจัดหาวัสดุในห้องถื่น หรือวัสดุเหลือใช้ใน ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการจัดสภาพโต๊ะ เก้าอี้ การจัดชั้นหรือตู้ลอยแสดงผลงานของนักเรียน
2. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมด้านสมองกับความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น กระตุ้นเพื่อให้นักเรียนคิด เช่น คิดแก้ปัญหา คิดหาเหตุผล คิดออกแบบ คิดสร้าง คิด ลอง คิดยืดหยุ่น คิดแปลงใหม่ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และคิดจินตนาการ ครูต้องให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวาง ช่วยขจัดอุปสรรค หรือข้อจำกัดต่าง ๆ อย่างไม่ท้อถอย โดยใช้เทคนิควิธีที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

3. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมด้านอารมณ์กับความคิดสร้างสรรค์ ครูต้อง แสดงให้นักเรียนเห็นว่าครูที่ฟังซึ่งใจได้ สนับสนุนเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกปลอดภัย จากการไม่เป็นที่ยอมรับ การถูกวิจารณ์หรือหัวเราะเยาะ โดยกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมเน้นการเรียนจากความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนเกิดความร่วมมือกัน ไม่การแข่งขัน แต่สนับสนุนซึ่งกันและสนใจ

อรุณี โคตรสมบัติ (2542: 5-6) ได้แบ่งสภาพแวดล้อมในโรงเรียนออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. สภาพแวดล้อมขององค์กร หมายถึง การดำเนินการบริหารโรงเรียน นโยบาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียน
2. สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หมายถึง หลักสูตร พฤติกรรมการสอนของครู การประเมินผลการเรียน
3. สภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อนของนักเรียน การคบเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียน การรวมกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมต่าง ๆ
4. สภาพแวดล้อมทางการเงิน หมายถึง การจัดสรรเงินช่วยเหลือให้กับนักเรียน ได้แก่ ทุนการศึกษากองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
5. สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับอาคารสถานที่ ภายในโรงเรียน เช่น อาคารเรียน ห้องเรียน โสตอุปกรณ์ต่าง ๆ ห้องสมุด โรงอาหาร สถานที่ พักผ่อนหย่อนใจ ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ สถานที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ตลอดจนระบบการจราจรภายในโรงเรียน

จากแนวความคิดของนักวิชาการหลายท่าน สรุปได้ว่า ลักษณะของบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเรียนในโรงเรียนเพราะจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียน เรียนอย่างมีความสุข รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพราะนักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนตามธรรมชาติ ได้ฝึกปฏิบัติจริง

8. ค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน

ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ความเป็นมาของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กระทรวงการคลังกระทรวงศึกษาธิการทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้พิจารณาเห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงเห็นสมควรให้กำหนดเป็นนโยบายสนับสนุนภาคเอกชน ในการพัฒนาการศึกษาของการพัฒนาฝีมือแรงงาน ในขณะเดียวกันเพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยการให้โอกาสทางการเรียนแก่นักศึกษาที่ด้อยโอกาส จึงเห็นสมควรกำหนดเป็นนโยบายให้ภาครัฐสนับสนุนทางการเงิน โดยการจัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาที่มาจากรอบครัวที่มีรายได้น้อย จากนโยบายทั้งสองข้อดังกล่าวสอดคล้องและเกื้อหนุนกัน จึงเสนอเป็นมาตรการส่งเสริม 3 ประการ ได้แก่ (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. 2544: 1)

1. การสนับสนุนการจัดตั้งสถานศึกษาเอกชน
2. การสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานเอกชน
3. การจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

คณะรัฐมนตรี ซึ่งมีนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบในหลักการโครงการจัดตั้ง “เงินทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยเริ่มให้นักเรียน นักศึกษากู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมาในพื้นฐานของหลักการดังนี้

1. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่มีรายได้น้อยซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และเป็นการสนองต่อนโยบายการกระจายรายได้

2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน ภายหลังเมื่อรัฐเห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามากขึ้น จึงได้ประกาศใช้ “พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541” ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีความมั่นคงถาวรขึ้น

วัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

เพื่อให้นักเรียน นิสิตหรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้กู้ยืมเงิน เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษาได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบหรือนอกระบบจนถึงระดับปริญญาตรี

จากนโยบายของภาครัฐและเอกชน ดังกล่าว สรุปได้ว่า ค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการศึกษาต่อของนักศึกษาเพราะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ อีกปัจจัยหนึ่งที่จะสามารถทำให้นักศึกษาได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพราะฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละครอบครัวแตกต่างกัน ซึ่งบางครอบครัวอาจจะมีความฐานะทางเศรษฐกิจดี หรือไม่ดี ซึ่งถ้าฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ค่าเล่าเรียน และแหล่งทุนการศึกษาที่จะได้รับจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญกับนักศึกษา อีกประการหนึ่ง

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยในประเทศ

นรงค์ฤทธิ์ สุรชิต (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชยกรรมหัวหิน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาพาณิชยกรรมโดยรวม อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้าน

บุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และบุคคลที่แนะนำให้เรียนสาขานี้ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาพาณิชยกรรม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุพินดา ฤทธิจันทร์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีแรงจูงใจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก นักเรียนที่มีเพศต่างกัน ผู้ปกครองมี อาชีพต่างกัน ผลการเรียนต่างกัน และที่มีสถานศึกษาเดิมต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุวรรณี ยูเมธาวิ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก นักเรียนที่กลุ่มผู้เรียน และระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมและราย ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมและ รายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ราตรี กลิ่นประทุม (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาวิชาการตลาดของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนแรงจูงใจด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่อยู่สถานศึกษา พื้นฐานความรู้เดิม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้ปกครองมีอาชีพ รายได้ครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจ ในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พระมหาทักษ์ทวี เถาโต (ญาณวิทย์) (2553:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต การสนับสนุน การศึกษาต่อของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการสนับสนุนการศึกษาต่อของครู ความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการศึกษาต่อได้ร้อยละ 53.40

พล เหลืองรังษี (2546) ได้สรุปว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลเกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ พบว่า (1) แรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ มีปัจจัยที่เป็น

แรงจูงใจ คือ ปัจจัยด้านเหตุผล ส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลเกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ (2) ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05(3)ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ระดับ แรงจูงใจ ในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านคุณลักษณะของสถาบัน (X2) ด้านสังคม (X4) และด้านเศรษฐกิจ (X5)

นิธิตา สังคะ (2547) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักเรียนมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านคุณลักษณะของสถาบัน และด้านความมุ่งหวังพบว่า (1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาระดับมากที่สุด คือ ด้านความ มุ่งหวัง รองลงมาคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านคุณลักษณะของสถาบัน ส่วนแรงจูงใจ ในด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง (2) นักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ ต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาด้านเหตุผลส่วนตัวเมื่อจำแนกตามตัวแปรอิสระ 8 ตัวที่เหลือ (3) นักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันและการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ทำให้การอุปการะต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา ด้านการสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาด้านการสนับสนุน ของผู้อื่น เมื่อจำแนกตามตัวแปรอิสระ 7 ตัวที่เหลือ (4) นักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาด้านคุณลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาด้านคุณลักษณะของสถาบัน เมื่อจำแนกตามตัวแปรอิสระ 6 ตัวที่เหลือ (5) นักศึกษาที่ศึกษา ในคณะที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาด้านความมุ่งหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา ด้านความมุ่งหวัง เมื่อจำแนกตามตัวแปรอิสระ 8 ตัวที่เหลือ

9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

มอริส (จาริญา ศักรประธาน. 2545: 20; อ้างอิงจาก Moris. 1961: 23) ได้ศึกษา พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรูวิชานั้นแล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ

คอยโว (Koivo.1983: 2524-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัย และทัศนคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

แลมม์ ชมิทท์ และทอมส์สตอร์ฟฟ์ (พระมหารักษ์ทวิ เถาโต (ญาณวิชัย). 2553; อ้างอิงจาก Lamm. Schmit; & Trommsdoff. 1976: 317) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศและชนชั้นที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชนชั้นกลาง กับชนชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชายกลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี โดยวัดลักษณะมุ่งอนาคตด้านความหวัง ความกลัว จากคำบอกเล่าของเด็ก การตัดสินใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการมองอนาคต และการมองโลกในแง่ดีและร้าย ผลการศึกษาพบว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในทางดีมากกว่าเด็กที่มาจากชนชั้นกลาง เด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำได้แสดงความคาดหวัง และความกลัว ในด้านอาชีพมากและจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำ

เมอร์เรย์ และเซนท์เนอร์ (พระมหาปุระยूर สุยะใจ.2548:33; อ้างอิงจาก (Murray; & Zentner. 1985) ได้ความเห็นว่า ครอบครัวเป็นระบบสังคม ซึ่งกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปอาศัยร่วมกันโดยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงาน หรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ที่อยู่ด้วยกันโดยการใช้สัญญาผูกมัดในช่วงระยะเวลาหนึ่งอย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสำเร็จทางการศึกษา

แจนเซน (พระมหารักษ์ทวิ เถาโต (ญาณวิชัย). 2553; อ้างอิงจาก Janssen. 1983: 2804-A) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวเองของนักเรียนชั้นมัธยมปลายจำนวน 1.031 คน พบว่าอาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

Wittenauer (ประชา ค่อนรักษา. 2542; อ้างอิงจาก Wittenauer. n.d.) ได้ศึกษาถึงความพอใจและ เหตุจูงใจในการเลือกคณะศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยอินเดียน่าและมหาวิทยาลัยเปอร์ดูจำนวน 116 คนพบว่าองค์ประกอบ สำคัญที่เป็นเหตุจูงใจในการเลือกคณะคือรายได้ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาต้องการ คำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาเอกและการเลือกคณะอีกด้วย

โบเชียร์ (วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. 2544: 25; อ้างอิงจาก Boshier. 1971: 3-26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยสร้างเครื่องมือหรือแบบจัดการเข้าเรียนต่อ (Education Participation Scaleหรือ EPS) และนำไปทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยแบ่งแรงจูงใจเป็น 14 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจด้านความต้องการช่วยเหลือสังคม
2. แรงจูงใจด้านการติดต่อทางสังคม
3. แรงจูงใจด้านการเพิ่มพูนความรู้ตามการชี้แนะของผู้อื่น
4. แรงจูงใจด้านประเทืองปัญญา
5. แรงจูงใจด้านเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพตามการชี้แนะของตนเอง
6. แรงจูงใจด้านการทำตามระเบียบสังคม

7. แรงจูงใจด้านการเตรียมตัวเพื่อการศึกษา
8. แรงจูงใจด้านความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ
9. แรงจูงใจด้านการทดแทนด้านสังคม
10. แรงจูงใจด้านการอยากมีส่วนร่วมในสังคม
11. แรงจูงใจด้านการหลบเลี่ยงรายการโทรทัศน์
12. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย
13. แรงจูงใจด้านการฝึกปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
14. แรงจูงใจด้านการเสริมความรู้ในส่วนที่ขาดอยู่

10. ประวัติโรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษม

ประวัติสถานศึกษา

โรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษม ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2537 บนพื้นที่ 10 ไร่ 14 ตารางวา เปิดสอนตามใบอนุญาตที่ กอ. 218/2538 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 โดยมี นางอรพรรณ สีนประสงค์ เป็นผู้รับใบอนุญาตภายใต้ชื่อโรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษม ตั้งอยู่ที่เลขที่ 3/22 หมู่ที่ 4 ซอยเพชรเกษม 81 ถนนเพชรเกษม แขวงหนองแขม เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160 โทร 02811-2590-3. 0-28149408-9 เว็บไซต์ <http://www.petkasem.ac.th> E-Mail info@petkasem.ac.th สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการสอนจำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่ 1) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการบัญชี สาขางานการขาย สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขางานการจัดการท่องเที่ยว 2) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ประเภทวิชาเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร เปิดสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว จัดการเรียนการสอนแบ่งเป็น 2 รอบ คือรอบเช้า และรอบพิเศษ นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 เป็นต้นมา บริหารงานโดย นางอรพรรณ สีนประสงค์ เป็นผู้รับใบอนุญาต และ ผู้อำนวยการ และเมื่อปีการศึกษา 2543 – ปัจจุบัน มีการแต่งตั้ง นายอดิศร สีนประสงค์ เป็นผู้จัดการโรงเรียนเพิ่มอีกหนึ่งตำแหน่ง เพื่อช่วยในการบริหารร่วมกับทีมงานบริหารวิทยาการจัดการเพชรเกษม

ปัจจุบันโรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษมเปิดทำการสอน 2 หลักสูตร มีนักศึกษาแต่ละหลักสูตรดังนี้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 1.909 คน และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำนวน 1.371 คน รวมจำนวนนักเรียน นักศึกษาทั้งสิ้น 3.150 คน มีครูอาจารย์ประจำจำนวน 44 คน อัตรากำลังจำนวน 26 คน บุคลากรสายสนับสนุน 16 คน

ลักษณะของชุมชนที่โรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษมตั้งอยู่เรียกว่าชุมชนวัดหนองแขม ประชากรส่วนใหญ่มีสัญชาติไทย เชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง เศรษฐกิจของประชากรไม่ค่อยดีเท่าที่ควร ชุมชนมีความสัมพันธ์อันดีกับสถานศึกษา โดยโรงเรียนได้เอื้อเฟื้อสถานที่ให้ชุมชนได้เข้ามาจัดงาน จัดประชุมองค์กรต่าง ๆ ให้การอบรมวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง เป็นหน่วยเลือกตั้งผู้นำชุมชน และเป็นศูนย์สอบของการศึกษานอกโรงเรียน เขตหนองแขม เป็นต้น

ปี พ.ศ. 2540 โรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษมได้รับเกียรติบัตรโรงเรียนหน้าบ้านหน้ามอง ปี พ.ศ. 2545 ได้รับรางวัลเทพทองประเภทโรงเรียนส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ปี พ.ศ. 2546 ได้รับรางวัลโรงเรียนปลอดสารเสพติด ปีการศึกษา 2547 ได้รับการตรวจประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รอบที่ 1 และได้รับการประเมินรับรองมาตรฐานจากสำนักงานประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รอบที่ 2 ระหว่างวันที่ 12 - 14 มกราคม 2552 ได้คะแนนในระดับดีมาก และได้รับรางวัลบริษัทดีเด่น ประเภทการศึกษา

หลักสูตรที่เปิดสอน

1. ข้อมูลหลักสูตร

โรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษมเปิดสอน 2 หลักสูตร ประกอบด้วย

1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 3 ประเภทวิชา ได้แก่

1.1.1 ประเภทวิชา พณิชยกรรม 3 สาขางาน ได้แก่

- สาขางานการบัญชี
- สาขางานการขาย
- สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1.1.2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 1 สาขางาน ได้แก่

- สาขางานการท่องเที่ยว

1.1.3 ประเภทวิชาศิลปกรรม 1 สาขางาน ได้แก่

- สาขางานคอมพิวเตอร์กราฟฟิก

1.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.) จำนวน 3 ประเภทวิชา ได้แก่

1.2.1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ 4 สาขาวิชา ได้แก่

- สาขาวิชาการบัญชี
- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

1.2.2 ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร 1 สาขาวิชา ได้แก่

- สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1.2.3 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 1 สาขาวิชา ได้แก่
- สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษม ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1-2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำนวน 1,371 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1-2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ได้กลุ่มตัวอย่าง 316 คน ผู้วิจัยขอกำหนดเป็น 400 คน โดยใช้ตารางของ Yamane (Taro Yamane: 1967,886-887) กำหนด กลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ $\pm 5\%$ และทำการเลือกตามสะดวก (Convenience Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1-2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

ระดับการศึกษา	รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1	852	200
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2	519	200
รวม	1,371	400

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาทฤษฎี แนวความคิด สารนิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการศึกษาวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษา จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา รอบการเรียน อาชีพผู้ปกครอง มีลักษณะคำถามปลายปิด (Close-ended response question) ได้ทำการใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ข้อ 1. เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 1) เพศชาย
- 2) เพศหญิง

ข้อ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

จากฝ่ายวัดและประเมินผลโรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษม วันที่ 1 มิถุนายน 2554 ได้ระบุว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

- 1) ต่ำ (ต่ำกว่า 2.50)
- 2) ปานกลาง (ระหว่าง 2.51 - 3.50)
- 3) สูง (ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป)

- ข้อ 3. สาขาวิชา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้
- 1) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 2) สาขาวิชาการบัญชี
 - 3) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 - 4) สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
 - 5) สาขาวิชาการตลาด
 - 6) สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว
- ข้อ 4. รอบการเรียน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้
- 1) รอบปกติ (จันทร์-ศุกร์ เวลา 8.00 – 14.00 น.)
 - 2) รอบพิเศษ (นอกเหนือจากวันและเวลาของรอบปกติ)
- ข้อ 5. อาชีพผู้ปกครอง ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้
- 1) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 2) พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
 - 3) ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - 4) เกษตรกร
 - 5) รับจ้าง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านวิทยาลัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นคำถามกำหนดมาตรฐาน 5 ระดับ ตามแบบ Semantic differential scale โดยใช้ระดับการวัด ข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
5 คะแนน	มีความคิดเห็นค่อนข้างดี
4 คะแนน	มีความคิดเห็นค่อนข้างดี
3 คะแนน	มีความคิดเห็นระดับปานกลาง
2 คะแนน	มีความคิดเห็นค่อนข้างดี
1 คะแนน	มีความคิดเห็นค่อนข้างดี

เกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ย

ในแต่ละระดับชั้นโดยใช้สูตรการคำนวณหาช่วงกว้างของชั้นดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา.

2544: 29)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

จากวิธีการดังกล่าว ผู้วิจัยกำหนดความหมายตามแต่ละช่วงคะแนนไว้ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับดี
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับไม่ดี
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับไม่ดีมาก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม มีลักษณะแบบสอบถามแบบ Semantic Differential scale รวม 10 ข้อ มีการให้คะแนนตามระดับแนวโน้มแรงจูงใจ 1 คะแนน ไปจนถึง 5 คะแนนตามลำดับดังนี้

5	หมายถึง	มีแรงจูงใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีแรงจูงใจมาก
3	หมายถึง	มีแรงจูงใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีแรงจูงใจน้อย
1	หมายถึง	มีแรงจูงใจน้อยที่สุด

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับแรงจูงใจ
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง	มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง	มีแรงจูงใจระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง	มีแรงจูงใจระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง	มีแรงจูงใจระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง	มีแรงจูงใจระดับน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วารสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีและหลักสำคัญที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือทางการวิจัยเทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัยแนวทางสู่ความสำเร็จ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537: 68-79)

2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม โดยสร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนนิตยาการจัดการเพชรเกษม

3. นำแบบสอบถามแรงจูงใจที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านต่าง ๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิสัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาวិทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 30 คน แล้วนำผลไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach)

6. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. นำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม เพื่อขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามความคิดเห็นกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบวัดมาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแล้วตัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ไว้ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Try out) และดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พร้อมตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (α)

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้ว ออกเก็บข้อมูลจริง

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
4. นำแบบสอบถาม ที่ตรวจสอบถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาประมวลข้อมูลในคอมพิวเตอร์
5. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในคอมพิวเตอร์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ

1.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549:

106)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนคน

1.3 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Standard deviation) โดยใช้สูตรความเบี่ยงเบนมาตรฐานดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 106)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคน

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์.

2549: 106)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
 $\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 107)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 107)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
 \bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
 \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
 n_1 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
 df แทน ระดับชั้นความเป็นอิสระ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 108)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
 MS_b แทน ความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวน (Mean Square) ภายในกลุ่ม

3.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) ใช้สูตร ดังนี้

$$F = \frac{[\bar{X}_i - \bar{X}_j]^2}{MS_w \left[\frac{1}{N_i} + \frac{1}{N_j} \right] (K-1)}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติในการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
 X_i แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูลในกลุ่มที่ i
 X_j แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูลในกลุ่มที่ j
 MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 N_i แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ i
 N_j แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ j
 K แทน จำนวนกลุ่มที่ศึกษา

3.4 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Correlation Analysis) ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 – 3 โดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 85-86)

$$r_{xy} = \sqrt{\frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{(n \sum X^2 - \sum X)^2 (n \sum Y^2 - \sum Y)^2}}$$

เมื่อ r_{xy}	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
Σx	แทน ผลรวมคะแนนรายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง
ΣY	แทน ผลรวมคะแนนรวมของทั้งกลุ่ม
ΣX^2	แทน ผลรวมคะแนนชุด x แต่ละกลุ่มตัวอย่างยกกำลังสอง
ΣY^2	แทน ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละกลุ่มตัวอย่างยกกำลังสอง
ΣXY	แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y
n	แทน จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ.

2538: 85-86) หมายความว่าค่าของ r คือ

ค่า r เป็นลบ แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

ค่า r เป็นบวก แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า $r = 0$ แสดงว่า x และ y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์กันน้อย

การพิจารณาว่าตัวแปร 2 ตัวนั้น มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และสัมพันธ์กันในระดับใด พิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 85-86)

1. ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่าง 0.71 – 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูง
2. ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่าง 0.31 – 0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
3. ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่าง 0.01 – 0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
4. ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่าง เป็น 0 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และการแปลผลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
P	แทน ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
df	แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
r^2	แทน กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมจำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และรอบการเรียนรู้

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างด้านวิทยาลัยกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของของของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยนำเสนอในรูปแบบความถี่และร้อยละปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และ รอบการเรียน

สถานภาพ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	106	26.5
1.2 หญิง	294	73.5
รวม	400	100
2. สาขาวิชา		
2.1 เทคโนโลยีสารสนเทศ	99	24.28
2.2 การบัญชี	115	28.8
2.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	72	18.0
2.4 การจัดการทั่วไป/การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว	52	13.0
2.5 การตลาด	62	15.5
รวม	400	100
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา(เกรดเฉลี่ย)ในปัจจุบัน		
3.1 ต่ำกว่า 2.50	63	15.8
3.2 ระหว่าง 2.51-3.50	255	63.8
3.3 3.51 ขึ้นไป	82	20.5
รวม	400	100
4. อาชีพของผู้ปกครอง		
4.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	39	9.8
4.2 รับจ้าง	177	44.3
4.3 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	78	19.5
4.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ	76	19.0
4.5 เกษตรกรรม	30	7.5
รวม	400	100

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพ	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
5. รอบการเรียน		
5.1 รอบปกติ (จันทร์-ศุกร์ เวลา 8.00-14.00 น.)	218	54.5
5.2 รอบพิเศษ (นอกเหนือจากวันและเวลาของรอบปกติ)	182	45.5
รวม	400	100

จากตาราง 2 พบว่านักศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงคิดเป็นร้อยละ 73.5 เป็นนักศึกษาสาขาการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 28.8 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่าง 2.51 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 63.8 อาชีพของผู้ปกครองรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 44.3 และรอบการเรียนรอบปกติ คิดเป็นร้อยละ 54.5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมเป็นรายด้าน ในตอนนี้เป็น การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม 2 ด้าน คือ ด้านแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมโดยรวมและรายด้าน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ด้านแรงจูงใจภายใน	3.47	0.56	ปานกลาง
ด้านแรงจูงใจภายนอก	3.33	0.73	ปานกลาง
รวม	3.40	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมในด้านแรงจูงใจภายใน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1	ต้องการศึกษาต่อด้วยตนเอง	3.68	0.81	มาก
2	ไม่สามารถสอบเข้าสถาบันของรัฐได้	2.92	0.99	ปานกลาง
3	มีค่านิยมในการเรียนสายอาชีพ	3.61	0.91	มาก
4	มีความศรัทธาในอาจารย์ผู้สอน และผู้บริหารวิทยาลัย	3.60	0.90	มาก
5	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในระดับปวช.	3.54	0.83	มาก
	รวม	3.50	0.56	มาก

จากตาราง 4 พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในด้านแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ว่าไม่สามารถสอบเข้าสถาบันของรัฐได้ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมในด้านแรงจูงใจภายนอก โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1	ผู้ประกอบการต้องการให้ศึกษาต่อ	3.19	1.08	ปานกลาง
2	การบริการของฝ่ายทะเบียน	3.31	0.92	ปานกลาง
3	การบริการของฝ่ายวิชาการ	3.31	0.92	ปานกลาง
4	การบริการของรถรับส่งนักศึกษา	3.38	1.03	ปานกลาง
5	มีการเปิดรับสมัครกลางภาคเรียน	3.46	0.97	ปานกลาง
	รวม	3.33	0.73	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในด้านแรงจูงใจภายนอกโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม มาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t -test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	เพศชาย(N=102)		เพศหญิง(N=178)		t	P
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
แรงจูงใจภายใน	3.39	0.61	3.50	0.54	1.689	0.092
แรงจูงใจภายนอก	3.18	0.81	3.38	0.69	2.478	0.014
รวม	3.28	0.53	3.44	0.54	2.426	0.016

จากตาราง 6 พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน โดยที่นักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมากกว่านักศึกษาชาย

3.2 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบทดสอบความแตกต่างโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามสาขาวิชา

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	สาขาวิชา											
	เทคโนโลยีสารสนเทศ (N=99)		การบัญชี (N=255)		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (N=72)		การจัดการทั่วไปและธุรกิจการท่องเที่ยว (N=52)		การตลาด (N=62)		รวม (N=400)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
แรงจูงใจภายใน	3.28	0.59	3.62	0.48	3.46	0.53	3.35	0.59	3.58	0.56	3.46	0.56
แรงจูงใจภายนอก	3.13	0.77	3.53	0.68	3.37	0.60	3.22	0.72	3.30	0.81	3.33	0.73
รวม	3.21	0.69	3.57	0.59	3.41	0.57	3.28	0.66	3.44	0.69	3.40	0.65

จากตาราง 7 พบว่าระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามสาขาวิชาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามสาขา โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นด้านต่างๆ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
แรงจูงใจภายใน	ระหว่างกลุ่ม	4	7.73	1.93	6.37*	0.00
	ภายในกลุ่ม	395	119.8	0.30		
	รวม	399	127.5			
แรงจูงใจภายนอก	ระหว่างกลุ่ม	4	9.52	2.38	4.56*	0.01
	ภายในกลุ่ม	395	206.1	0.52		
	รวม	399	215.7			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	8.20	2.05	6.06*	0.00
	ภายในกลุ่ม	395	122.7	0.311		
	รวม	399	130.9			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 8 พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีสาขาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ด้านแรงจูงใจจำแนกตามสาขาวิชา โดยรวมเป็นรายคู่

สาขาวิชา	\bar{X}	การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศ	การจัดการทั่วไปและธุรกิจท่องเที่ยว
		3.53	3.45	3.42	3.21	3.20
การบัญชี	3.53	-				
การตลาด	3.45	0.13	-			
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.42	0.16	-0.03	-		
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.21	-0.37*	-0.24	-0.21	-	
การจัดการทั่วไปและธุรกิจท่องเที่ยว	3.20	0.29*	-0.16	0.12	-0.08	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามสาขาวิชาโดยรวมเป็นรายคู่ น้อยกว่าสาขาวิชาการบัญชี และสาขาการบัญชีมีแรงจูงใจต่อการศึกษาต่อ มากกว่าสาขาวิชาการจัดการทั่วไปและธุรกิจท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นๆ พบว่า มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมด้านแรงจูงใจภายใน จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	\bar{X}	การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศ	การจัดการทั่วไปและธุรกิจท่องเที่ยว
		3.62	3.58	3.46	3.35	3.28
การบัญชี	3.62	-				
การตลาด	3.58	0.03	-			
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.46	0.16	-0.23	-		
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.35	0.27	0.23	0.10	-	
การจัดการทั่วไปและธุรกิจท่องเที่ยว	3.28	-0.34*	-0.30*	-0.18	-0.07	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านแรงจูงใจภายใน น้อยกว่าสาขาวิชาการการบัญชี และสาขาวิชาการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ พบว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ด้านแรงจูงใจภายนอก จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่

สาขาวิชา	\bar{X}	การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	การจัดการทั่วไปและธุรกิจท่องเที่ยว	เทคโนโลยีสารสนเทศ
		3.53	3.37	3.30	3.22	3.13
การบัญชี	3.53	-				
การตลาด	3.37	0.16	-			
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.30	0.22	0.06	-		
การจัดการทั่วไปและธุรกิจท่องเที่ยว	3.22	0.31	0.14	-0.08	-	
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.13	-0.40*	-0.24	-0.17	-0.09	-

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจภายนอก น้อยกว่าสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นพบว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

3.3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบทดสอบความแตกต่างโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา(เกรดเฉลี่ย) ในปัจจุบัน							
	ต่ำกว่า 2.50 (N=63)		ระหว่าง 2.51-3.50 (N=134)		ระหว่าง 3.51-4.00 (N=119)		รวม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
แรงจูงใจภายใน	3.59	0.58	3.44	0.58	3.44	0.59	3.46	0.56
แรงจูงใจภายนอก	3.50	0.66	3.31	0.75	3.22	0.71	3.33	0.73
รวม	3.54	0.59	3.37	0.67	3.33	0.62	3.39	0.66

จากตาราง 12 พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยรวมและราย
ด้าน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
แรงจูงใจภายใน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.12	1.93	1.76	0.17
	ภายในกลุ่ม	397	126.38	0.30		
	รวม	399	127.54			
แรงจูงใจภายนอก	ระหว่างกลุ่ม	2	2.78	2.38	2.59	0.76
	ภายในกลุ่ม	397	212.93	0.52		
	รวม	399	215.72			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.77	2.05	2.72	0.67
	ภายในกลุ่ม	397	129.20	0.31		
	รวม	399	130.98			

จากตาราง 13 พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.4 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบทดสอบความแตกต่างโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครองโดยรวมและรายด้าน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	อาชีพ											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (N=39)		รับจ้าง (N=177)		พนักงาน/ลูกจ้าง บริษัทเอกชน (N=78)		ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว/อื่นๆ (N=76)		เกษตรกร (N=30)		รวม (N=400)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
แรงจูงใจภายใน	3.40	0.59	3.47	0.48	3.47	0.53	3.48	0.59	3.43	0.56	3.46	0.56
แรงจูงใจภายนอก	3.30	0.74	3.40	0.68	3.39	0.60	3.21	0.72	3.04	0.81	3.33	0.73
รวม	3.35	0.66	3.43	0.58	3.43	0.56	3.34	0.65	3.23	0.65	3.39	0.64

จากตาราง 14 พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 15 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครองโดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นด้านต่างๆ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
แรงจูงใจภายใน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.26	0.06	0.20	0.93
	ภายในกลุ่ม	395	127.25	0.32		
	รวม	399	127.51			
แรงจูงใจภายนอก	ระหว่างกลุ่ม	4	4.81	1.20	2.25	0.06
	ภายในกลุ่ม	395	210.90	0.53		
	รวม	399	215.72			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.46	0.36	2.12	0.34
	ภายในกลุ่ม	395	129.51	0.32		
	รวม	399	130.98			

จากตาราง 15 พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีผู้ปกครองอาชีพ
แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.5 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t - test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามรอบ โดยรวมและรายด้าน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	รอบปกติ(N=218)		รอบพิเศษ(N=182)		t	P
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
แรงจูงใจภายใน	3.40	0.55	3.54	0.57	0.17	0.01*
แรงจูงใจภายนอก	3.22	0.71	3.45	0.73	0.48	0.00*
รวม	3.31	0.56	3.50	0.41	0.76	0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 นักศึกษาที่รอบต่างกันระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรอบพิเศษมีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมากกว่ารอบปกติ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างด้านวิทยาลัยกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างด้านวิทยาลัยกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าสถิติแบบสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson Correlation (Pearson Product Moment Coefficient) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณภาพของวิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ

ด้านแรงจูงใจ	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
แรงจูงใจภายใน	0.507**	0.000	ปานกลาง
แรงจูงใจภายนอก	0.539**	0.000	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 17 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณภาพของวิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติแบบสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson Correlation (Pearson Product Moment Coefficient) พบว่า คุณภาพของวิทยาลัยมีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในเท่ากับ 0.507 และมีค่าความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายนอกเท่ากับ 0.539 หมายความว่าระดับความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกกับคุณภาพของวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของวิทยาลัยทั้งคู่

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ

ด้านแรงจูงใจ	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
แรงจูงใจภายใน	0.458**	0.000	ปานกลาง
แรงจูงใจภายนอก	0.577**	0.000	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 18 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติแบบสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson Correlation (Pearson Product Moment Coefficient) พบว่า สิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยมีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ

0.01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในเท่ากับ 0.458 และมีค่าความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายนอกเท่ากับ 0.577 หมายความว่า ระดับความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยทั้งคู่

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุนของวิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ

ด้านแรงจูงใจ	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
แรงจูงใจภายใน	0.534**	0.000	ปานกลาง
แรงจูงใจภายนอก	0.554**	0.000	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 19 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุนของวิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติแบบสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson Correlation (Pearson Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุนของวิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในเท่ากับ 0.534 และมีค่าความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายนอกเท่ากับ 0.554 หมายความว่า ระดับความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกกับปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุนของวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุนของวิทยาลัยทั้งคู่

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความประพฤติของนักศึกษาปัจจุบันที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ

ด้านแรงจูงใจ	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
แรงจูงใจภายใน	0.524**	0.000	ปานกลาง
แรงจูงใจภายนอก	0.404 **	0.000	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 20 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความประพฤติของนักศึกษาปัจจุบันที่มีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติแบบสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson Correlation (Pearson Product Moment Coefficient) พบว่า ความประพฤติของนักศึกษาปัจจุบันมีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในเท่ากับ 0.524 และมีค่าความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายนอกเท่ากับ 0.404 หมายความว่า ระดับความสัมพันธ์ของแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกกับปัจจัยด้านความประพฤติของนักศึกษาปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านความประพฤติของนักศึกษาปัจจุบันทั้งคู่

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้จุดมุ่งหมายหลัก เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. ศึกษาปัจจัย ด้านลักษณะของบุคคลที่มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา และรอบการเรียน
2. ศึกษาปัจจัย ด้านวิทยาลัย ที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นประโยชน์ ต่อผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและจัดบริการด้านต่างๆ ในกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับ ปวส. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น รวมถึงการดำเนินงานด้านการศึกษาให้สอดคล้องกับสิ่งที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยนี้ คือการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยทำการศึกษาจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1-2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำนวน 1,371 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1-2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Yamane (Taro Yamane: 1967,886-887) กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ $\pm 5\%$ ได้กลุ่มตัวอย่าง 316 คน ผู้วิจัยขอกำหนดเป็น 400 คน และทำการเลือกตามสะดวก (Convenience sampling)

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มี เพศต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มี สาขาวิชาต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มี รอบการเรียนต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มี อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน
6. ปัจจัยด้านวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่1-2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 รวมทั้งสิ้น 400 คน จำนวน 400 ฉบับ ซึ่งได้รับคืนมา 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษา จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา รอบการเรียน อาชีพผู้ปกครองมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่าง ๆ ของวิทยาลัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพวิทยาลัยจำนวน 11 ข้อ ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยจำนวน 9 ข้อ ด้านค่าเล่าเรียนและเงินทุนจำนวน 10 ข้อ ด้านความประพฤติดของเพื่อนนักศึกษาจำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ แรงจูงใจมากที่สุด แรงจูงใจมาก แรงจูงใจปานกลาง แรงจูงใจน้อย และแรงจูงใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาวินิจฉัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ แรงจูงใจมากที่สุด แรงจูงใจมาก แรงจูงใจปานกลาง แรงจูงใจน้อย และแรงจูงใจน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ขออนุญาตรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้
2. ติดต่อผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เพื่อขอความร่วมมือ และอนุญาตให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 400 ฉบับ ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม และรับแบบสอบถามกลับคืนในวันที่เก็บข้อมูล ครบทั้ง 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละชุดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านวิทยาลัยกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านวิทยาลัยกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงคิดเป็นร้อยละ 73.5 เป็นนักศึกษาสาขาการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 28.8 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่าง 2.51 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 63.8 อาชีพของผู้ปกครองรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 44.3 และรอบการเรียนรอบปกติ คิดเป็นร้อยละ 54.5

2. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม มีดังนี้

2.1 ด้านแรงจูงใจภายในพบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมในด้านแรงจูงใจภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ไม่สามารถสอบเข้าสถาบันของรัฐได้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านแรงจูงใจภายนอกพบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมในด้านแรงจูงใจภายนอกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ตามสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มี เพศต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม แตกต่างกัน

นักศึกษาเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมแตกต่างกัน

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านแรงจูงใจ

ภายในและแรงจูงใจภายนอกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาที่มี สาขาวิชาต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมแตกต่างกัน

นักศึกษามีสาขาวิชาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพบความแตกต่างทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ดังนี้

1) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อจำแนกตามสาขาวิชาโดยรวมเป็นรายคู่ น้อยกว่าสาขาวิชาการบัญชี และสาขาการบัญชีมีแรงจูงใจต่อการเลือกเรียนต่อ มากกว่าสาขาวิชาการจัดการทั่วไปและธุรกิจการท่องเที่ยวยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นๆ พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2) จำแนกตามสาขาวิชาด้านแรงจูงใจภายในนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านแรงจูงใจภายใน น้อยกว่าสาขาวิชาการการบัญชี และสาขาวิชาการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นๆ พบว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) จำแนกตามสาขาวิชาด้านแรงจูงใจภายนอกนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจภายนอก น้อยกว่าสาขาวิชาการการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นๆ พบว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 นักศึกษาที่มี รอบการเรียนต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมแตกต่างกัน

นักศึกษามีรอบการเรียนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 นักศึกษาที่มี อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมแตกต่างกัน

นักศึกษามีอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.6 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ปัจจัยด้านวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมแตกต่างกัน

ปัจจัยด้านวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษมจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และรอบการเรียนรู้ พิจารณาจำแนกเป็นดังนี้

1.1 เพศ นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งนักศึกษหญิง เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อมากกว่านักศึกษาชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาหญิงต้องการศึกษาต่อด้วยตนเอง มีค่านิยมในการเรียนสายอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในระดับ ปวช. และมีความศรัทธาในอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหาร ผู้ปกครองมีส่วนในการให้ศึกษาต่อ และมีความพอใจในการให้บริการของวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ แลมม์ ชมิทท์ และทรอมส์สตอร์ฟฟ์ (พระมหารักษ์ทวี เกาโต (ญาณวิชัย). 2553.; อ้างอิงจาก Lamm, Schmit; & Trommsdoff. 1976: 317) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศและชนชั้นที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชนชั้นกลางกับชนชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชายกลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี โดยวัดลักษณะมุ่งอนาคต ด้านความหวัง ความกลัว จากคำบอกเล่าของเด็ก การตัดสินใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการมุ่งอนาคตและการมองโลกในแง่ดี และแง่ร้าย ผลการศึกษาพบว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในทางดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นกลาง เด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำ ได้แสดงความคาดหวัง และความกลัวในด้านอาชีพมาก และจะเพิ่มขึ้นในอนาคต มากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำ

1.2 สาขาวิชา นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาที่เรียนสาขาการตลาด และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการทั่วไปและธุรกิจท่องเที่ยว มีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีต้องการศึกษาด้วยตนเอง มีค่านิยมในการเรียนสายอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในระดับ ปวช. มี

ความศรัทธาในอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารวิทยาลัย ผู้ปกครองมีส่วนในการให้ศึกษาต่อ และมีความพอใจในการให้บริการของวิทยาลัยมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ ที่กล่าวมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรณฤทธิ์ สุรชิต (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาพาณิชยกรรมของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชยกรรมห้วยหินผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพ ผู้ปกครองและบุคคลที่แนะนำให้เรียนสาขานี้ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณี ยุวเมธาวิ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก นักเรียนที่กลุ่มผู้เรียนและระดับชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกันมีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำกว่า 2.50 มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมากที่สุด รองลงมานักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่าง 2.51-3.50 และแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกน้อยที่สุดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่าง 3.51-4.00 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำกว่า 2.50 ต้องการศึกษด้วยตนเอง มีค่านิยมในการเรียนสายอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในระดับ ปวช. มีความศรัทธาในอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารวิทยาลัย ผู้ปกครองมีส่วนในการให้ศึกษาต่อ และมีความพอใจในการให้บริการของวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของมอริส (จาริญา ศักดิ์ประธาน. 2545: 20; อ้างอิงจาก Moris. 1961: 23) ได้ศึกษา พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีคะแนนนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรู้นั้นแล้ว ซึ่งจะทราบว่าปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ

1.4 อาชีพของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจภายใน ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/อื่นๆมีแรงจูงใจในภายในมากที่สุด รองลงมานักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างและพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน และนักศึกษาที่มีผู้ปกครอง

ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีแรงจูงใจในภายในน้อยที่สุด ส่วนแรงจูงใจภายนอกนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างมีแรงจูงใจในภายนอกมากที่สุด รองลงมานักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน และนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรมีแรงจูงใจในภายนอกน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/อื่นๆ และรับจ้างต้องการศึกษาด้วยตนเอง มีค่านิยมในการเรียนสายอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในระดับ ปวช. มีความศรัทธาในอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารวิทยาลัย ผู้ปกครองมีส่วนในการให้ศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แจนเซน ((พระมหารักษ์ทวี เกาโต (ญาณวิชัย).(2553).อ้างอิงจาก Janssen. 1983: 2804-A) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตรกับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1,031 คน พบว่าอาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความหวังในด้านการศึกษา และอาชีพของบุตรชายในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนา และความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

1.5 รอบการเรียนรู้ รอบการเรียนรู้แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษารอบพิเศษมีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมากกว่านักศึกษารอบปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษารอบพิเศษต้องการศึกษาด้วยตนเอง และนักศึกษารอบพิเศษเป็นนักศึกษาที่มีงานทำแล้วมาเรียนเพื่อต่อยอดความรู้เท่านั้น มีค่านิยมในการเรียนสายอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในระดับ ปวช. มีความศรัทธาในอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารวิทยาลัย ผู้ปกครองมีส่วนในการให้ศึกษาต่อ และมีความพอใจในการให้บริการของวิทยาลัย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พล เหลืองรังษี (2546) ได้สรุปว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลเกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ พบว่า (1) แรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ มีปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลเกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ (2) ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเข้าศึกษาต่อระดับ ปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05(3)ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ระดับ แรงจูงใจ ในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยด้านวิทยาลัยที่มีต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ จำแนกปัจจัยเป็นด้านคุณภาพของวิทยาลัย ด้านสิ่งแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน เมื่อพิจารณาเป็นปัจจัยรายด้านพบว่า

2.1 ด้านคุณภาพของวิทยาลัย คุณภาพของวิทยาลัยมีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก เพราะมีความสำคัญที่ทำให้ศึกษาต่อ อาจเนื่องมาจากชื่อเสียง ภาพลักษณะของวิทยาลัย นโยบายของวิทยาลัยและผู้บริหาร ภาพลักษณะของนักศึกษา ความรู้ความสามารถของ

อาจารย์ การติดตามดูแลนักศึกษา วิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของชุมชน สังคมประกอบกับวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพในระดับดีมาก หลังจบการศึกษามีความมั่นใจในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและคณาจารย์มีความยุติธรรมต่อนักศึกษา ดังที่ สมชาย เทพแสง (2543: 13-16) กล่าวว่าโรงเรียนจะมีการพัฒนาสู่โรงเรียนคุณภาพได้ ต้องอาศัยการปฏิบัติงานที่ดีของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผลดีโดยตรงจากการบริหารโรงเรียน การบริหารโรงเรียนเพื่อให้มีคุณภาพต้องใช้ความรู้ ความสามารถอย่างมาก ทั้งทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ จึงจะทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในวงการศึกษา ซึ่งขึ้นอยู่กับบุคคลหลายฝ่าย แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เป็นผู้นำในการปฏิบัติงานของโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย เทพแสง.(2543:20-21) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดคุณภาพของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยหลายปัจจัยคือ

2.1.1 ความเชื่อถือ

- 1) บุคลากร ผู้บริหาร ครูและเจ้าหน้าที่ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประพฤติดีและปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ
- 2) ชื่อเสียงของโรงเรียน ในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน เช่นด้านวิชาการ กีฬา ดนตรี จริยธรรม
- 3) ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
- 4) การพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัลและการยกย่อง เช่นโรงเรียนพระราชทาน

2.1.2 การยอมรับ

- 1) ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาต่อมากขึ้น
- 2) บุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน
- 3) โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน

2.1.3 ความเลื่อมใสศรัทธา

- 1) ความภาคภูมิใจของนักเรียนที่จบจากโรงเรียน แล้วประสบความสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่อ
- 2) ความประทับใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน

2.2 ด้านสิ่งแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยมีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อของนักศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อม และพื้นที่กว้างขวาง ความทันสมัยของอาคารเรียน ความสวยงาม ความร่มรื่น ความสะอาดภายในวิทยาลัย สิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน เช่นสนามกีฬา โรงอาหาร หอประชุม ห้องเรียนปรับอากาศ ห้องสมุด ความพร้อมของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการของสาขาวิชาต่างๆ ความเพียงพอและความพร้อมของสื่อการเรียนการสอนต่างๆ สำหรับนักศึกษา บรรยากาศภายในและภายนอกห้องเรียนส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ การจัดการแหล่งอบายมุข แหล่งมั่วสุ่ม และยาเสพติดให้โทษ

รวมทั้งภาวะเบียบข้อบังคับ ซึ่งสอดคล้องกับวันที่สำนักงานกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 13-14) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ดังนี้

- 2.2.1 สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่นเป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี
- 2.2.2 สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ปลอดภัย
- 2.2.3 สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเรียนรู้
- 2.2.4 สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีมลภาวะลดลง
- 2.2.5 มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและเสริมสร้างการเรียนรู้อย่าง

หลากหลาย

2.3 ด้านค่าเล่าเรียน และแหล่งเงินทุน ด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุนของวิทยาลัยมีผลต่อแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการศึกษาต่อ ทั้งนี้เป็นเพราะค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความเหมาะสม ตลอดจนการมีบริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) การให้ทุนการศึกษาด้านการเรียนดี ด้านกีฬา ด้านดนตรี การให้นักศึกษาสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้ การลดค่าเล่าเรียนในช่วงแรกเข้า การสนับสนุนให้นักศึกษาหารายได้พิเศษระหว่างเรียนและจำนวนค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ และกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของคณะรัฐมนตรีซึ่งมี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบในหลักการโครงการจัดตั้ง “เงินทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัยเริ่มให้นักเรียน นักศึกษากู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมาในพื้นฐานของหลักการดังนี้

2.3.1 เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยซึ่งด้วยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนและเป็นการสนองต่อนโยบายการกระจายรายได้

2.3.2 เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน ภายหลังเมื่อรัฐเห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามากขึ้น จึงได้ประกาศใช้ “พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541” ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีความมั่นคงถาวรขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. สถานศึกษาควรจะต้องรักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ นโยบายและการพัฒนา ความรู้ความสามารถของคณาจารย์ วิชาการให้มีชื่อเสียง มีความเข้มแข็ง สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม

2. สถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อมให้มีความสวยงาม ความร่มรื่น ความสะอาดภายในวิทยาลัย จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อม เช่น สนามกีฬา โรงอาหาร หอประชุม ห้องเรียนปรับ

อากาศ ห้องสมุด ความเพียงพอและความพร้อมของห้องเรียนห้องปฏิบัติการของสาขา วิชาต่าง ๆ สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ปราศจากแหล่งอบายมุข แหล่งมั่วสุ่มและยาเสพติด

3. สถานศึกษาควรคิดค่าใช้จ่ายของค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้มีความเหมาะสม จัดให้มีบริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มีการให้ทุนการศึกษาด้านการเรียนดี ด้านทักษะการกีฬา ทางด้านดนตรี ให้สามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้ การลดค่าเล่าเรียนในช่วงแรกเข้า

4. สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมโครงการร่วมรักสามัคคีของนักศึกษา อบรมจริยธรรม คุณธรรมแก่นักศึกษา ประกาศชื่อเสียงนักศึกษาที่ได้รับรางวัลการประกวดจากองค์กรต่าง ๆ และประกอบคุณงามความดีแก่ชุมชน

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ เช่น ภูมิลำเนา ค่านิยม เพื่อน อิทธิพลของเทคโนโลยีใหม่

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ที่มีต่อการศึกษาต่อ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย:แนวทางสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: ไทยเนรมิตกิจ อินเทอร์เน็ตโปรดักส์.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหารักษ์ทวี เกาโต (ญาติโย). (2553). .ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภูษิตย์ วงษ์เล็ก. (2540). ความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนในการนำบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาสิต. (2549). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพินดา ฤทธิจันทร์. (2547). การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สิริพร ดาวัน. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลย์วิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรินทิพย์ พงษ์สาสวัต. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณี. (2542). EQ กับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- Boshier, Roger W. (1971). Motivation Orientations of Adult Education Participants: A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology. *Adult Education*. 1(21).
- Cronbach, Lee Joleph. (1970). *Essentials of Psychological and Education*. New York: Harper.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Guilford, John S.; & David E Gray. (1970). *Motivation and Modern Management*. London: Harper & Raw publishers.
- Houle, Cyril O. (1961). *The Inquiring Mind*. Madison, Wisc.: University of Wisconsin Press.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper & Raw.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistic: An Introductory Analysis*. 2nd ed. New York: Hapar and Row.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5664

ที่ ศธ 0519.12/0198 วันที่ 17 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวไพรินทร์ สระแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษม” โดยมี อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.ลำตัน เลิศกุลประหัยด์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไพรินทร์ สระแก้ว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติศ โทรศัพท 081-627-3805, 082-700-4504

ที่ ศธ 0519.12/๑1๙๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้จัดการวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

เนื่องด้วย นางสาวไพรินทร์ สระแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษม” โดยมี อาจารย์สิฏฐากร ชุทธิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ทวีศักดิ์ จันทระจิรวงศ์ และ พ.ท.อำนาจ ชนะชาญชัย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไพรินทร์ สระแก้ว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-627-3805, 082-700-4504

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ

1. อาจารย์ ดร.ลำสัน เลิศกุลประหยัด	อาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ทวีศักดิ์ จันทจรวิงศ์	อาจารย์ประจำ
วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม
3. พ.ท. อำนาจ ชนะชาญชัย	อาจารย์พิเศษ
วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการพิจารณาข้อคำถามในแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน และด้านความประพฤติของเพื่อนนักศึกษา

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คน)				IOC	สรุป
		1	2	3	รวม		
	<u>ด้านคุณภาพของวิทยาลัย</u>						
1	ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	นโยบายและการพัฒนาวิทยาลัยของผู้บริหาร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของนักศึกษา	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
4	ความรู้และความสามารถของคณาจารย์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	การติดตามดูแลนักศึกษาในการเรียนของนักศึกษา โดยอาจารย์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	ชื่อเสียง วิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	วิทยาลัยผ่านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับดีมาก	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
8	มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
9	วิชาการมีชื่อเสียง มีความเข้มแข็ง สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
10	ระบบการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ ทัวถึงไม่ถูกแทรกแซง	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
11	ความยุติธรรมของ คณาจารย์ ที่มีต่อนักศึกษา	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
	<u>ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย</u>						
1	ขนาดพื้นที่ ความใหญ่โต และความทันสมัยของอาคารเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	ความสวยงาม ความร่มรื่น และความสะอาดภายในวิทยาลัย	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยี การจัดการเพชรเกษม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ (คน)				IOC	สรุป
		1	2	3	รวม		
3	สิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน เช่น สนามกีฬา โรง อาหาร หอประชุม ห้องเรียนปรับอากาศ ห้องสมุด ฯลฯ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	ความพร้อมของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการของสาขาวิชา ต่างๆ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	ความเพียงพอและความพร้อมของสื่อการสอนต่างๆ สำหรับ นศ.	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	บรรยากาศภายในและภายนอกห้องเรียนส่งเสริมให้ เกิดการเรียนรู้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	ความสะดวกของเส้นทางคมนาคมที่ใช้เดินทางมา โรงเรียน	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
8	การจัดการแหล่งอบายมุข แหล่งมั่วสุ่ม และยาเสพติด ให้โทษ	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
9	กฎระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่ใช้กับนักศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>ด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน</u>						
1	ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อระดับ ปวส.	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	การมีบริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	การให้ทุนการศึกษาด้านการเรียนดี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	การให้ทุนการศึกษาในด้านทักษะการกีฬา						
5	การให้ทุนการศึกษาในด้านทักษะทางดนตรี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	การให้นักศึกษาสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	การลดค่าเล่าเรียนในช่วงแรกเข้า	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	การสนับสนุนนักศึกษาหารรายได้พิเศษระหว่างเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	จำนวนค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ และกิจกรรมที่วิทยาลัย จัดขึ้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	จำนวนค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาวิทยาลัย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>ด้านความประพฤติดของเพื่อนนักศึกษา</u>						
1	เพื่อนนักศึกษามีความประพฤติเรียบร้อยในและนอก ห้องเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยี การจัดการเพชรเกษม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ (คน)				IOC	สรุป
		1	2	3	รวม		
2	เพื่อนนักศึกษามีการแบ่งพรรคแบ่งพวกเป็นกลุ่ม ใน การเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	เพื่อนนักศึกษามีพฤติกรรมที่ขาดความสามัคคี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	เพื่อนนักศึกษาไม่มีการทะเลาะวิวาท หรือสร้างความ เดือดร้อนให้กับผู้อื่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	เพื่อนนักศึกษาได้รับรางวัลการประกวดจากองค์กร ต่างๆ เป็นประจำ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	เพื่อนนักศึกษาให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งด้าน การเรียนและกิจกรรม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน หรือนอกชั้นเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	เพื่อนนักศึกษามีการแข่งขันทางการเรียน หรือ กิจกรรม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	เพื่อนนักศึกษาพูดคุยและส่งเสริมตั้งเวลาเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	พบพฤติกรรมของรุ่นพี่ หรือรุ่นน้องที่ดี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>ด้านแรงจูงใจภายใน</u>						
1	ต้องการศึกษาด้วยตนเอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	ไม่สามารถสอบเข้าสถาบันการศึกษาของรัฐได้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	มีค่านิยมในการเรียนสายอาชีพ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	มีความศรัทธาในอาจารย์ผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในระดับปวช.	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>ด้านแรงจูงใจภายนอก</u>						
6	ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อที่เดิม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	การบริการของฝ่ายทะเบียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	การบริการของฝ่ายวิชาการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	การบริการของรถรับ ส่งนักศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	มีการเปิดรับสมัครกลางภาคเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๙๓๗๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ สิงหาคม 2555

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้จัดการวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

เนื่องด้วย นางสาวไพรินทร์ สระแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม" โดยมี อาจารย์สิฎฐากร ชูทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ เพื่อใช้แบบสอบถามกับนักศึกษา ระดับ ปวส. สาขาการบัญชี ปีที่ 1 จำนวน 35 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2555

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตโปรดพิจารณาให้ นางสาวไพรินทร์ สระแก้ว ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-627-3805

ที่ ศธ 0519.12/4377

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ สิงหาคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

เนื่องด้วย นางสาวไพรินทร์ สระแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม” โดยมี อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อใช้แบบสอบถามกับนักศึกษา ระดับ ปวส. ทุกสาขาวิชา ปีที่ 1 - 2 จำนวน 400 คน ในระหว่างเดือนกันยายน - ตุลาคม 2555

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวไพรินทร์ สระแก้ว ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-627-3805

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามสารนิพนธ์

สาขาธุรกิจศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

แบบสอบถามมี 3 ส่วน ประกอบไปด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านวิทยาลัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจในการศึกษาต่อและข้อเสนอแนะ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบที่ท่านต้องการหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับและใช้ในการศึกษาเพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. สาขาวิชา

เทคโนโลยีสารสนเทศ

การบัญชี

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

การจัดการทั่วไป

การตลาด

การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (เกรดเฉลี่ย) ในปัจจุบัน

ต่ำกว่า 2.50

ระหว่าง 2.51 - 3.50

3.51 ขึ้นไป

4. อาชีพของผู้ปกครอง

- ราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- รับจ้าง
- พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- เกษตรกรรม
- อื่นๆ.....

5. รอบการเรียน

- รอบปกติ (จันทร์-ศุกร์ เวลา 8:00 – 14:00 น.)
- รอบพิเศษ (นอกเหนือจากวันและเวลาของรอบปกติ)

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านต่าง ๆ ของวิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

6. โปรดระบุระดับความคิดเห็น/ทัศนคติที่มีต่อปัจจัยด้านคุณภาพของวิทยาลัย

ปัจจัยด้านคุณภาพของวิทยาลัย ที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับ ปวส.	ระดับความคิดเห็น/ทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	☐	☐	☐	☐	☐
2. นโยบายและการพัฒนาวิทยาลัยของผู้บริหาร	☐	☐	☐	☐	☐
3. ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของนักศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
4. ความรู้และความสามารถของคณาจารย์	☐	☐	☐	☐	☐
5. การติดตามดูแลนักศึกษาในการเรียนของนักศึกษาโดยอาจารย์	☐	☐	☐	☐	☐
6. ชื่อเสียง วิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม	☐	☐	☐	☐	☐
7. วิทยาลัยผ่านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับดีมาก	☐	☐	☐	☐	☐
8. มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
9. วิชาการมีชื่อเสียง มีความเข้มแข็ง สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน	☐	☐	☐	☐	☐
10. ระบบการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ ทัวถึงไม่ถูกแทรกแซง	☐	☐	☐	☐	☐
11. ความยุติธรรมของ คณาจารย์ ที่มีต่อนักศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐

7. โปรดระบุระดับความคิดเห็น/ทัศนคติที่มีต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ที่มีผลต่อการศึกษาระดับ ปวส.	ระดับความคิดเห็น/ทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ขนาดพื้นที่ ความใหญ่โต และความทันสมัยของอาคารเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2. ความสวยงาม ความร่มรื่น และความสะอาดภายในวิทยาลัย	☐	☐	☐	☐	☐
3. สิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน เช่น สนามกีฬา โรงอาหาร หอประชุม ห้องเรียนปรับอากาศ ห้องสมุด ฯลฯ	☐	☐	☐	☐	☐
4. ความพร้อมของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการของสาขาวิชาต่างๆ	☐	☐	☐	☐	☐
5. ความเพียงพอและความพร้อมของสื่อการสอนต่างๆ สำหรับนศ.	☐	☐	☐	☐	☐
6. บรรยากาศภายในและภายนอกห้องเรียนส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	☐	☐	☐	☐	☐
7. ความสะดวกของเส้นทางคมนาคมที่ใช้เดินทางมาโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
8. การจัดการแหล่งอบายมุข แหล่งมั่วสุม และยาเสพติดให้โทษ	☐	☐	☐	☐	☐
9. กฎระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่ใช้กับนักศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐

8. โปรดระบุระดับความคิดเห็น/ทัศนคติที่มีต่อปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน

ปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งเงินทุน ที่มีผลต่อการศึกษาระดับ ปวส.	ระดับความคิดเห็น/ทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อระดับ ปวส.	☐	☐	☐	☐	☐
2. การมีบริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	☐	☐	☐	☐	☐
3. การให้ทุนการศึกษาด้านการเรียนดี	☐	☐	☐	☐	☐
4. การให้ทุนการศึกษาในด้านทักษะการกีฬา	☐	☐	☐	☐	☐
5. การให้ทุนการศึกษาในด้านทักษะทางดนตรี	☐	☐	☐	☐	☐
6. การให้นักศึกษาสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้	☐	☐	☐	☐	☐
7. การลดค่าเล่าเรียนในช่วงแรกเข้า	☐	☐	☐	☐	☐
8. การสนับสนุนนักศึกษาหารายได้พิเศษระหว่างเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
9. จำนวนค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ และกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐
10. จำนวนค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาวิทยาลัย	☐	☐	☐	☐	☐

9. โปรดระบุความคิดเห็น/ทัศนคติที่มีต่อปัจจัยด้านความประพฤติของเพื่อนนักศึกษา
ในปัจจุบัน

ปัจจัยด้านความประพฤติของเพื่อนนักศึกษา ที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับ ปวส.	ระดับความคิดเห็น/ทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อนนักศึกษามีความประพฤติเรียบร้อยในและนอกห้องเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2. เพื่อนนักศึกษามีการแบ่งพรรคแบ่งพวกเป็นกลุ่ม ในการเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
3. เพื่อนนักศึกษามีพฤติกรรมที่ขาดความสามัคคี	☐	☐	☐	☐	☐
4. เพื่อนนักศึกษาไม่มีการทะเลาะวิวาท หรือสร้างความเดือดร้อน ให้กับผู้อื่น	☐	☐	☐	☐	☐
5. เพื่อนนักศึกษาได้รับรางวัลการประกวดจากองค์กรต่างๆ เป็น ประจำ	☐	☐	☐	☐	☐
6. เพื่อนนักศึกษาให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งด้านการเรียน และกิจกรรม	☐	☐	☐	☐	☐
7. การยอมรับจากเพื่อนในชั้นเรียน หรือนอกชั้นเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
8. เพื่อนนักศึกษามีการแข่งขันทางการเรียน หรือกิจกรรม	☐	☐	☐	☐	☐
9. เพื่อนนักศึกษาพูดคุยและส่งเสียงดังเวลาเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
10. พบพฤติกรรมของรุ่นพี่ หรือรุ่นน้องที่ดี	☐	☐	☐	☐	☐

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา

10. โปรดระบุความคิดเห็น/ทัศนคติที่มีต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น/ทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านแรงจูงใจภายใน					
1. ต้องการศึกษาต่อด้วยตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐
2. ไม่สามารถสอบเข้าสถาบันการศึกษาของรัฐได้	☐	☐	☐	☐	☐
3. มีค่านิยมในการเรียนสายอาชีพ	☐	☐	☐	☐	☐
4. มีความศรัทธาในอาจารย์ผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
5. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในระดับปวช.	☐	☐	☐	☐	☐
ด้านแรงจูงใจภายนอก					
6. ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อที่เดิม	☐	☐	☐	☐	☐
7. การบริการของฝ่ายทะเบียน	☐	☐	☐	☐	☐
8. การบริการของฝ่ายวิชาการ	☐	☐	☐	☐	☐
9. การบริการของรถรับ ส่งนักศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
10. มีการเปิดรับสมัครกลางภาคเรียน	☐	☐	☐	☐	☐

11. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวไพรินทร์ สระแก้ว
 วันเดือนปีเกิด 5 กุมภาพันธ์ 2524
 สถานที่เกิด จังหวัดนครสวรรค์
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 38/110 หมู่บ้านชมวิว ถนนเพชรเกษม 81 แขวงหนองแขม
 เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม 3/22 ถนนเพชรเกษม 81
 แขวงหนองแขม เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ประจำ แผนกวิชาพื้นฐาน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547 ปริญญาตรี เอกสังคมศึกษา
 จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 พ.ศ. 2556 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

